

1989 ஏப்ரல் 28] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

மீதே ஒரு வழக்கு. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எனக்குத் தெரியாது, கேள்விப்பட்டவுடன் நான் ஆணையருக்குச் சொல்லி இந்த வழக்கை உடனடியாக வித்திரா செய்யப்படும். வாபஸ் பெறப்படும் என்று நானே சொன்னேன் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பின்னால் கமிஷனர் பத்திரிகையில் பேட்டி கொடுக்கிறார். இல்லை, இல்லை அது எங்களுக்கு இன்னும் அதிகாரபூர்வமாக வரவில்லை என்று அவர் சொல்லுகிறார். நான் முதலமைச்சர் அவர்கள் இடத்தில் இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்புகிறபோது முதலமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றி விளக்கம் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். என்ன விளக்கம்? இன்றைக்கு பதில் பேசும்போது அவர்கள் சொல்வார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். உண்மையிலேயே அந்த வழக்கு ரத்து செய்யப்பட வேண்டும். (மணியடிக்கப்பெற்றது) 2 நிமிடத்தில் முடித்து விடுகிறேன். அந்த வழக்கு உண்மையிலேயே ரத்து செய்யப்பட்டு விட்டதா? இல்லையா? எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மேல் இருக்கிற வழக்கு. அது யாரோ ஒரு பெரிய பிரபலமான வரா? என்ன முன்னாள் முதலமைச்சரா? இந்த நாட்டில் கவர்னராக இருந்தாரா; பிரசிடெண்டாக இருந்தாரா? எங்களுக்குத் தெரியாதா? காவல்துறை அங்கிருந்து அவரை கொண்டு போய் ஒரு ஓட்டலில் நுழைந்து போட்டு வைத்துக்கொண்டு பத்திரிகையாளர்களை எல்லாம் காலையில் கூப்பிடுகிறார்கள். பத்திரிகைகளில் அந்த செய்தி வந்திருக்கிறது. கமிஷனர் ஆபீசுக்குப் போனால் உடனே வண்டியில் ஏறுங்கள், ஜீப்பில் ஏறுங்கள் என்று சொல்லி ஏற்றிக்கொண்டு அந்த ஆள் இருக்கிற, யாரோ ஒரு ஆள் கட்சியிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு சாதாரணமான நபர் அந்த நபர் இருக்கிற ஓட்டலுக்கு கூட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள். இப்போது சட்டசபை இருக்கிற காரணத்தால் அறிக்கை எதுவும் காணோம். சட்டசபை முடிந்தால் உடனே அறிக்கை வந்துவிடும். என் மேல் குற்றச்சாட்டுகள் கே.கே.எஸ்.எஸ்.ஆர். மேலே குற்றச்சாட்டுகள், புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். மேலே குற்றச்சாட்டுகள், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மேலே குற்றச்சாட்டுகள் இது எல்லாம் வரிசையாக பக்கம் பக்கமாக டைப் செய்து ஒரு நபர் போலீஸ் பந்தோபஸ்தோடு போலீஸ் கஸ்டோடியில் வைத்துக்கொண்டு லாட்ஜில் நுழைந்து போட்டு வைத்துக்கொண்டு, பத்திரிகையாளர்களை கூட்டிக்கொண்டு போய் யாரோ ஒரு மூன்றாம் தர பேர்வழி, நான்காம் தர பேர்வழி கட்சியிலிருந்து விலக்கப்பட்டவனை வைத்துக்கொண்டு தினம் தினம் அரைப் பக்கம், முழு பக்கம் பத்திரிகையில் கட்டாயப்படுத்தி செய்தி களைப் போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நியாயம்தானா? இந்த வேலை எல்லாம் காவல் துறைக்கு தேவைதானா? இதிலே காவல்துறை கண்டிப்பாக ஈடுபட வேண்டுமா? யாரை யாவது குற்றம் சொல்லவேண்டும் என்று சொன்னால் முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன குற்றம் சுமத்துவதற்கு பயப்படப் போகிறவரா? இருக்கவே இருக்கிறது. 110ஐ எடுத்துப் படித்தால் போகிறது, எந்த விதியில் வேண்டுமானாலும்

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1989 ஏப்ரல் 28]

சொல்லலாம். (மணியடிக்கப்பெற்றது). யார் வேண்டுமானாலும் குற்றச்சாட்டு சொல்லலாம். காவல் துறை என்ன அவ்வளவு வேக வேகமாக செய்கிறார்கள். யாரையோ ஒருவரை கொண்டு வந்து வைத்துக்கொண்டு தினம் தினம் அறிக்கை வரிசையாகப் போட்டால், எல்லோர் மேலும் குற்றச்சாட்டு; யார் அவர்? அப்படி என்ன அரசியலில் ஒரு பெரும் புள்ளியா? அரைப் பக்கம் முக்கால் பக்கம் வருகிறதே; பத்திரிகையாளர்களே போடுகிறார்கள். காவல்துறைக்கு 9-30 மணிக்கு வாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அங்கிருந்து ஜீப் கொடுத்து, கார், கொடுத்து ஏற்றிக்கொண்டு போய் ஓட்டலுக்கு அழைத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். அங்கே வைத்து பேட்டி தரப்படுகிறது. பேட்டி கூட அல்ல. எடுத்து எல்லாம் டைப் செய்து வினியோகிக்கப்படுகிறது. இந்த முறைகள் எல்லாம் நியாயம் தானா? இது சரியா? அவனை இதற்கு காவல்துறை பயன்படுத்தலாமா? என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் அவர் மேல் போடப்பட்ட வழக்கின் காரணமாக இன்றைக்கு நடைபெற்ற அத்தனை சம்பவங்களுக்கும், நிகழ்ச்சிகளுக்கும் அது காரணமாக அமைந்தது. எனவே இதில் கமிஷனர் கொஞ்சம் கவனத்தோடும், நிதானத்தோடும் நடந்து கொண்டிருக்கலாம் அல்லது நடந்து கொள்ள ஏன் யார் அவரை கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள் என்று தெரியாது, முதலமைச்சருக்குத் தெரியாது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மேல் கேஸ் போட்டது என்று சொல்லுகிறபோது ஒரு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் 55 லட்சம் வோட்டு வாங்கிய ஒரு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மேல், எம். எல். ஏ., மேல் கேஸ் யாரோ ஒருவர் புகார் பெட்டிஷன் இந்த மாதிரி நான் பணம் கேட்கப் போனேன், கொடுத்து இருக்கிறேன் என்று சொன்னதை வைத்துக்கொண்டு உடனடியாக 307 எல்லாம் போட்டு ஒரு கேஸ் பைல் செய்துவிட்டு விசாரணைக்குப் போய் என்றைக்கு வேண்டுமானாலும் கைது செய்யலாம் என்ற நிலையை ஏற்படுத்தி இருப்பது நியாயம் தானா? எனவே இதில் எல்லாம் நீங்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும். காவல் துறை தவறாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. அரசியல் ரீதியாக எதிர்க்கட்சிகளை ஒழிப்பது, அல்லது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அல்லது தலைவருக்கு உதவியாளராக இருப்பவரை அல்லது அங்கு இருக்கிற அந்த எம். எல். ஏ.க்கள் போன்றவர்களை அடித்து, பயமுறுத்துவது, அவர்களை எல்லாம் நசுக்குவது என்ற முறையிலே இந்த அரசு மேலும் முயற்சிக்கக் கூடாது. அதற்கு காவல்துறை உதவியாக இருக்கக்கூடாது. தமிழக காவல்துறை புகழ் பெற்ற காவல்துறையினர், எனவே அவர்களுடைய பாரம்பரியத்தை காப்பாற்றுகின்ற வகையில் அவர்கள் தொடர்ந்து செயல்படவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு நம்முடைய பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் ஏற்கனவே நேரம் அதிகமாக கேட்டு அவர்கள் இன்றைக்காவது ஒத்துழைப்பு கொடுங்கள் சீக்கிரமாக முடியுங்கள் முதலமைச்சர்

1989 ஏப்ரல் 28] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். எனவே முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலில் நம் காவல்துறையினர் மற்றும் எல்லோருக்கும் வேண்டிய பொது அறிவிப்புகள் ஏராளமாக இருக்கும் என்ற முறையில், அந்த நம்பிக்கையோடு நான் என்னுடைய நேரம் குறைக்கப்பட்டாலும் பரவாயில்லை என்று கூறி இந்த அளவில் என்னுடைய உணர்வினை நான் நிறுத்திக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன். எனவே தமிழகக் காவல்துறையினர் தடம் புரளாமல், கட்டாயத்திற்கு ஆட்படாமல், சிபாரிசுக்கு ஆட்படாமல், அது போல எதிர்க்கட்சிகளை அழிக்கிற முயற்சியில் ஈடுபடாமல், பொய் வழக்குப் போடாமல் நிதானத்தோடு நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று காவல் துறை அதிகாரிகள்—இங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் எல்லோரும் அப்படி அல்ல, யாராவது ஒரு சில பேர் மோசமானவர்களாக இருக்கலாம், பல பேர் நியாயமாக நடப்பவர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். எனவே அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் அரசும் அதிகாரிகளை ஈடுபடுத்தக்கூடாது. சில நேரத்தில் அதிகாரிகள் தாங்களே செய்கிறார்கள், சில நேரத்தில் அதிகாரிகள் அரசு அளவில் சொல்லி, செய்கிறார்கள். அரசும் அதில் நிதானம் காட்டி, அதிகாரிகள் நியாயமாக நடக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் நேற்றும் இன்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நீண்ட நேரம் எடுத்துக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீது தங்களுடைய கருத்துகளை விரிவாக எடுத்துக்கூறி இருக்கின்றார்கள். நேற்றைய தினம் முழுவதும் நடைபெற்ற விவாதத்தில் பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே மிக முக்கியமாக மதுவிலக்கு, ஆயத் தீர்வை குறித்துப் பேசியிருக்கின்றார்கள். இன்றைக்குப் பெரும்பாலானவர்கள் காவல்துறை, தீயணைப்புத் துறை ஆகிய இந்தத் துறைகள் குறித்துப் பேசியிருக்கின்றார்கள். நம்முடைய, எதிர்க்கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள், அவருடைய உரைக்குத் தொடக்கமாகவே காவல்துறையைப் பின்னுக்குத் தள்ளி, மது விலக்கு ஆயத் தீர்வைத் துறையை முன்னால் வைத்துப் பல விளக்கங்களைச் சொல்லி, மறுப்புக்களை அளித்து இருக்கின்றார்கள். எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவருடைய உரைக்குத்தான் முதலில் முன்னுரிமை தரவேண்டும் என்கின்ற முறையில் நானும் என்னுடைய விளக்க உரைக்கு முதல் கட்டமாக மதுவிலக்கு ஆயத்தீர்வை நிதி ஒதுக்கீட்டுக்கான அனுமதியை இந்த அவையிலே பெறுகின்ற வகையில் சில கருத்துக்களைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நேற்றைய தினம் இங்கே உரையாற்றிய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்களும் இப்போது எனக்கு முன்னால் உரையாற்றிய எதிர்க்கட்சித்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 ஏப்ரல் 28]

துணைத் தலைவர் அவர்களும், மதுவிலக்கு ஆயத் தீர்வையிலே இந்த அரசு கொண்டுள்ள புதிய அணுகுமுறையின் காரணமாக பல கோடி ரூபாய், இன்னும் சொல்லப்போனால், மாதத்திற்கு 15 கோடி ரூபாய் வருமான இழப்பு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இவர்கள் எப்படி 100 கோடி ரூபாயை உபரியாகத் தரப் போகிறார்கள் என்ற கேள்வியை எழுப்பியிருக்கின்றார்கள். அதற்கு நான் பதில் அளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

1988 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி, மார்ச் மாதங்களையும், 1989 ஆம் ஆண்டு இந்த பிப்ரவரி, மார்ச் மாதங்களையும் இந்த வருமான வகையில் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டியது மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். 1988 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி, மார்ச் மாதங்களில் அரசுக்குக் கிடைத்த வருவாய் 16.85 கோடி. இந்த ஆண்டு, பிப்ரவரி, மார்ச் மாதங்களில் அரசுக்குக் கிடைத்த வருவாய் 22.18 கோடி. இதிலேயிருந்து கடந்த இரண்டு மாதங்களில் வருவாய் குறையவில்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிவதோடு, அதிகமாகக் கிடைத்து இருக்கிறது என்பதும் புரியும். இன்னும் சொல்லவேண்டுமேயானால், 1988 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்திலே மதுவிலக்கு ஆயத் தீர்வையின் மூலமாக அரசுக்குக் கிடைத்த வருவாய், 1988-ல் 8.17 கோடி, இந்த ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்திலே மாத்திரம். இந்த ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் முடிய அல்ல, 24 ஆம் தேதி வரை கிடைத்துள்ள வருவாய் 11.67 கோடி ரூபாய். இந்த மாதம், அடுத்த வாரத்திலே, 'இண்டென்ட்' கொடுத்ததின் அடிப்படையில் வரக்கூடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற வருவாய் 3½ கோடி. எனவே கடந்த ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களில் கிடைத்தது 8.17 கோடி ரூபாய். இந்த ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் கிடைக்கும் வருவாய் 15.17 கோடி ரூபாய். எனவே இழப்பு இல்லை. இழப்பு ஏற்பட்டுவிட்டதாக அவருக்குச் சொன்னவர்கள், தங்களுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பின் காரணமாக இத்தகைய கருத்தைச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

மேலும் நேற்றைக்கு நண்பர் பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் பேசும் பொழுது, இன்றைக்கு அவர் இல்லை, பேசிவிட்டுப் பதிலை எதிர்பார்ப்பார் என்று எதிர்பார்த்தேன். மற்றவர்கள் வந்து சொல்வார்கள் என்று அவர் வேறு வேலையாகச் சென்று இருப்பதாக அறிகிறேன். அவர்கள் சொன்னார்கள், மாதம் 40 இலட்சம் கேஸ் முன்பெல்லாம் மதுபானம் விற்ப்பது, இப்போது இல்லையென்று சொன்னார்கள். அது தவறு. 4 லட்சம் என்பதைத் தான் அவர் அவசரத்திலே, யாரோ சொல்லி, குறித்துக் கொள்ளும்போது 40 இலட்சம் என்று குறித்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்று கருதுகிறேன். மாதம் 4 இலட்சம் தான்.

1989 ஏப்ரல் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இரண்டாவதாக ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ஆளுநர் ஆட்சியிலே 39 கோடி ரூபாய் கூடுதல் வருமானத்திற்கு நாங்கள் வழி செய்தோம் என்றும் குறிப்பிட்டார். நான் ஆளுநர் ஆட்சியைக் குறை சொல்லவில்லை. அன்றைக்குக்கூட நான் பேசும்போது, 'அவர் ஒரு கல்லை எடுத்தார்' என்று சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால், அதற்காக 39 கோடி ரூபாய்க்குக் கூடுதல் வருமானத்திற்காக வழி செய்தார் என்று காங்கிரஸ் கட்சியின் உறுப்பினர் சொன்னது ஒரு தவறான புள்ளி விவரமாகும்.

(பிற்பகல் 12-50)

மூன்றாவதாக இன்னொன்றையும் சொன்னார். ஆந்திரம், கர்நாடகம் போன்ற மாநிலங்களில் ஐ.எம்.எஃப். எஸ்.—னுடைய விற்பனை குறைவாக இருக்கும்போது, தமிழ் நாட்டிலே மாத்திரம் ஏன் அதிகம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லையென்றும் கேட்டார். அதற்கெல்லாம் விளக்கம் அளிக்கப் பின்னால் வருகிறேன். இருந்தாலும், ஆளுநர் ஆட்சியின்போது மதுபான உற்பத்தியாளர்களிடம் வாங்கும் விலையைக் குறைத்துத் தரும்படி அந்த அரசு கேட்டது. அதாவது அரசாங்கத்தினுடைய நிறுவனமாக இருக்கின்ற 'டாஸ்மாக்' உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து வாங்கும் விலையைச் சற்றுக் குறைத்துத் தர வேண்டுமென்று கவர்னர் ஆட்சியிலே கேட்கப்பட்டது. ஆனால் முதலிலே அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. பின்பு அவர்களிடம் வாங்காமல் அகில இந்திய அடிப்படையில் டெண்டர் முறையில் வாங்கலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டு, ஆளுநர் ஆட்சியிலே டெண்டர் பெறப்பட்டது. அப்படிப் பெறப்பட்ட டெண்டர்களை பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கும்போது, மதுக் கடைக்காரர்கள் உயர்நீதிமன்றத்தில், வெளி மாநிலத்திலிருந்து வாங்கக் கூடாது என்று வழக்குப் போட்டார்கள்; 'ஸ்டே' கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். உயர்நீதிமன்றம் தடை வழங்காவிட்டாலும், அந்த டெண்டர்களைப் பரிசீலிக்கலாமே தவிர, அதன் மீது முடிவு எதுவும் எடுக்கக்கூடாது என்று உத்தரவிட்டது. இதற்கிடையில் கவர்னர் ஆட்சியில் அதிகாரிகளும், மதுபான உற்பத்தியாளர்களும் பேச்சுவார்த்தையைத் தொடங்கினார்கள். அப்போது உற்பத்தியாளர்கள் தாங்களாகவே விலையைக் குறைத்துக்கொள்வதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி ஒரு கேசுக்கு குறைத்துக்கொள்வதாக ஒப்புக்கொண்டது 30 ரூபாய் ஆகும். அக்டோபர் முதல் ஜனவரி முடிய இப்படி 31 ரூபாய் ஒரு கேசுக்கு குறைத்துக்கொள்ளப்பட்டு, குறைக்கப்பட்ட மொத்த கேசுகள் 19 இலட்சம் கேஸ்களாகும்.

கடந்த ஆண்டு மொத்தத்திலே விற்கப்பட்ட 47 லட்சம் கேசுகளில் உள்ளடங்கியதுதான் இந்த 19 லட்சம் கேசுகள் என்பதையும் நான் நினைவூட்டுகிறேன். இதனால் 'டாஸ்மாக்' நிறுவனத்திற்கு 5.7 கோடி ரூபாய்தான்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 ஏப்ரல் 28]

கிடைத்தது. அதுபோலவே அந்த நிறுவனத்திற்கு பீர் வியாபாரம் மூலம் 28 லட்சம் ரூபாய் கிடைத்தது. இரண்டும் சேர்ந்து சுமார் 6 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் லாபமாகக் கிடைத்ததே யல்லாமல், நேற்றைய தினம் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் சொன்னதைப்போல 30 கோடி அல்ல என்பதை நான் தெளிவுபடுத்துகிறேன்.

இன்னொன்றையும் அவர் கேட்டார். ஆந்திரா, கர்நாடகா, கேரளாவை விட தமிழகத்திலே மாத்திரம் இந்த ஐ.எம்.எஃப்.எஸ். அதிகமாக விற்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதையும் கேட்டார். அதற்கான காரணத்தை நான் சொல்ல வேண்டிய வனாக இருக்கிறேன். 1986-87 ஆம் ஆண்டு வரையில் இந்த மதுவிலக்கினால்—ஆயத் தீர்வை—286 கோடி ரூபாய் அரசுக்கு வருமானமாக வந்தது. அந்த 286 கோடி ரூபாயிலே சாராயக் கடைகள் மூலமாக வந்தது 202 கோடி ரூபாய்; கள்ளுக் கடை மூலமாக வந்தது 17 கோடி ரூபாய்; ஐ.எம்.எஃப்.எஸ். மூலமாக வந்தது 56 கோடி ரூபாய்தான். பீர் மூலம் 5 கோடி ரூபாய்; இதர வருவாய் 6 கோடி ரூபாய். இப்படி மொத்தம் 286 கோடி ரூபாய் 1986-87 வரையில் வந்தது.

பிறகு 31-12-1986-ல் சாராயக் கடைகளும், கள்ளுக் கடைகளும் மூடப்பட்டு விட்டன. அவை மூடப்பட்டு விட்ட காரணத்தால் அடுத்த ஆண்டு 1987-88-ல் அரசாங்கத்தினுடைய மொத்த வருவாய் 120 கோடி என்று ஆகிவிட்டது. அந்த ரூபாய் 120 கோடியிலே ஏற்கனவே 56 கோடி ரூபாய் வருமானம் கொடுத்த ஐ.எம்.எஃப்.எஸ். 105 கோடி ரூபாய் வருமானம் கொடுக்க ஆரம்பித்து விட்டது. எனவேதான் திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்களுடைய ஆச்சரியமான சந்தேகத்திற்குத் தருகின்ற விளக்கம், சாராயக் கடைகளும், கள்ளுக் கடைகளும் தமிழ்நாட்டிலே மூடப்பட்டு விட்ட காரணத்தாலே தான் ஆந்திராவைவிட, கர்நாடகத்தைவிட, கேரளாவைவிட ஐ.எம்.எஃப்.எஸ்.-னுடைய வியாபாரம் இங்கே அதிகமாயிற்று என்ற விளக்கத்தை நான் தர விரும்புகிறேன்.

120 கோடி ரூபாயிலே ஐ.எம்.எஃப்.எஸ். மூலம் 105 கோடி ரூபாய்; பீர் மூலம் 3 கோடி ரூபாய்; ஹை குவாலிடி வெளி மாநில மதுவின் மூலம் 12 கோடி ரூபாய்; மொத்தம் 120 கோடி ரூபாய் 1987-88-ல். 1988-89-ஆம் அதே சுமார் 120 கோடி ரூபாய்தான் வருமானம். ஐ.எம்.எஃப்.எஸ். மூலமாக 112 கோடி; பீர் மூலமாக 6 கோடி; இதர வருவாய் 2 கோடி. எனவே மொத்தம் சுமார் 120 கோடி மதுவிலக்குத் துறையின் மூலமாக கடந்த ஆண்டு அரசுக்குக் கிடைத்த வருவாய்.

நான் இப்போது இந்த ஆண்டு கிடைக்கக்கூடிய வருவாய்க் கான ஆதாரப் புள்ளி விவரங்களை உங்கள் முன்னால் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடந்த ஆண்டு 47 இலட்சம்

1989 ஏப்ரல் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கேஸ்கள் விற்பனையாகி இருக்கின்றன. அதற்கு முதல் ஆண்டு 36 இலட்சம் கேஸ்கள். அது 47 இலட்சமாகப் பெருகி இருக்கிற காரணத்தால் இந்த ஆண்டு சுமாராக நாம் கணக்கிடுவது 50 இலட்சம் கேஸ்களாவது விற்கும் என்ற அடிப்படையிலே கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் 50 இலட்சம் கேஸ்களுக்கு 'ப்ரூப் லிட்டருக்கு' 55 ரூபாய் வீதம்—எக்ஸைஸ் வரியை நாம் 25 முதல் 55 என்று உயர்த்தியிருக்கிறோமே அதன் மூலம்—கிடைக்கிற எக்ஸைஸ் வரி 185.62 கோடி ரூபாய். இதற்கு 20 சதவீதம் விற்பனை வரி. அதன் மூலம் கிடைக்கக்கூடியது 37.12 கோடி ரூபாய். இதன்மீது 10 சதவீதம் சர்சார்ஜ் 3.71 கோடி ரூபாய்.

பல்க் லிட்டர் ஒன்றுக்கு வென்ட் பீ 4 ரூபாய் வீதம் மொத்தம் 18 கோடி ரூபாய். எக்ஸைஸ் வரி, அதாவது முதலிலே கடந்தகால ஆட்சியில் ரத்து செய்யப்பட்டுவிட்டதாக, எடுக்கப்பட்டுவிட்டதாகச் சொன்னோமே, அந்த எக்ஸைஸ் வரியை மீண்டும் போட இருக்கிற காரணத்தால் எக்ஸைஸ் வரி வென்ட் பீ இவற்றின் மூலம் 31.50 கோடி ரூபாய் ஏலக்கடைகள் மூலம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய வரவு முன்பு 4 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. இப்போது 20 கோடி ரூபாய் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பீர் மீது போடப்பட்ட எக்ஸைஸ் வரி, வென்ட் பீ மூலமாக எதிர்பார்க்கப்படுகிற வரவு 20 கோடி ரூபாய். பீர் மீது எதிர்பார்க்கக்கூடிய அதிக வருவாய் 5 கோடி. ஆக மொத்த வருமானமாக இந்த ஆண்டு சுமார் 300 கோடி ரூபாய்க்குமேல் வருவாய் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இந்த மொத்த வருவாய் 300 கோடியில் கடந்த ஆண்டு கிடைத்த சுமார் 120 கோடியைக் கழித்து விட்டால் கூடுதல் வருவாய் 180 கோடி ரூபாயாகும். சில்லறையில் பழைய விலைக்கே இப்போது விற்கப்படுவதால் கடந்த ஆண்டு கிடைத்ததைப் போல 'டாஸ்மாக்'க்கு 45 கோடி ரூபாய் கிடைக்காது. அது குறையும். எனவே, மொத்தமாகக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிற 300 கோடி ரூபாயில் கடந்த ஆண்டு கிடைத்த 120 கோடி ரூபாயையும் டாஸ்மாக் மூலம் கிடைத்த 45 கோடி ரூபாயையும் கூடக் கழித்து விட்டுப் பார்த்தாலும் கூட அதிகமாக 135 கோடி ரூபாய் இந்த அரசுக்கு இந்த ஆண்டு வருவாய் கிடைக்க வழி இருக்கிறது. மொத்தமாக நான் சொன்ன 255 கோடி ரூபாயிலே கூட ஏதாவது சற்று இலாபம், அதாவது வருவாய் குறையுமானால் நிச்சயமாக 240 கோடி ரூபாய்—அதாவது 135 கோடி ரூபாய் அதிகமாகக் கிடைக்கும். இப்படிக்கூடுதலாகக் கிடைக்கும் 130 கோடி ரூபாய் அல்லது 135 கோடி ரூபாயுடன் மேலும் வருவாயைப் பெருக்கவும் முடியும். அது எப்படி என்றால் நான் இதைச் சொல்லும்போது நீங்கள் சில்லறை விற்பனைக் கடைகளில் விலையை அதிகப்படுத்தித்தான் இலாபத்தைப் பெருக்கப் போகிறீர்கள் என்று தவறாகக் கருதிக் கொள்ளக் கூடாது. அந்த விலையை அதிகப்படுத்தாமலேயே 130 கோடி ரூபாய் அதிகமாக இந்த ஆண்டு இந்த அரசுக்குக் கிடைக்கும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 ஏப்ரல் 28]

சில்லறைக் கடைகளில் இப்போது விற்கின்ற விலையைப் பார்த்தால் தமிழ்நாட்டிற்கும் மற்ற மாநிலங்களுக்கும் பெரிய வித்தியாசம் இருக்கிறது. கர்நாடகாவில் 750 எம்.எல். கொண்ட நெம்பர் ஒன் விஸ்கி ஒரு பாட்டில் 117 ரூபாய். ஆந்திராவில் 120 ரூபாய். கேரளாவில் 125 ரூபாய். தமிழ்நாட்டில் மாத்திரம் 87 ரூபாய்.

அதைப்போல நெம்பர் ஒன் பிராந்தி 750 எம்.எல். கொண்ட பாட்டில் கேரளாவில் 93 ரூபாய்; ஆந்திராவில் 100 ரூபாய்; கர்நாடகாவில் 117 ரூபாய்; தமிழ்நாட்டில் 69 ரூபாய்தான்.

‘பேக் பைப்பர் விஸ்கி’ என்று எடுத்துக் கொண்டால் கேரளாவில் 103 ரூபாய்; ஆந்திராவில் 100 ரூபாய்; கர்நாடகாவில் 98 ரூபாய்; தமிழ்நாட்டிலே 76 ரூபாய்தான்.

(பிற்பகல் 1-00)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் அனுமதியோடு அலுவல் நேரம் சிறிது நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இதிலே இருந்து எந்த அளவுக்குத் தமிழகத்திலே இந்த சில்லறை விலை குறைவாக இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

அது மாத்திரமல்ல. இப்படி விலை இங்கே குறைவாகவும், வேறு மாநிலங்களில், அண்டை மாநிலங்களில் எல்லாம் அதிகமாகவும் இருந்திருக்கிற காரணத்தால் இந்தப் பொருட்களை அங்கே கடத்திச் செல்லக்கூடிய வாய்ப்புகளும் உண்டு. சில்லறை விலையை நாம் ஒரளவுக்கு, மற்ற மாநிலங்களில் விற்கக்கூடிய அளவுக்குக்கூட இல்லாமல், ஏதோ ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் என்ற அளவுக்குக்கூட பாட்டிலுக்கு உயர்த்தினால் நான் சொன்ன 130 கோடியோடு மேலும் 30 கோடி ரூபாய்—30 கோடி ரூபாய் என்று நான் மிகக் குறைவாகச் சொல்கிறேன்—சேரும். எனவே 160 கோடி ரூபாய் மேலும் அதிகமாக இந்த ஆண்டு இந்தத் துறையிலே நாம் எதிர் பார்க்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

15 கோடி ரூபாய் இப்போதே நஷ்டம்; எனவே எதிர் பார்த்தது வராது என்றெல்லாம் சொல்வது இந்த அணுகு முறையின் காரணமாக இன்றைக்கு ஆத்திரப்பட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களுடைய தவறான பிரச்சாரமே தவிர வேறல்ல என்பதை நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மது பானங்களுடைய மொத்த விலையையும் அல்லது அவர் களிடமிருந்து டாஸ்மாக் என்ற இந்த நிறுவனம் வாங்குகிற மொத்த விலையையும், டாஸ்மாக் நிறுவனம் சில்லறைக் கடைக் காரர்களுக்கு விற்கிற சில்லறை விலையையும் நிர்ணயிக்கும் அதிகாரத்தை மதுவிலக்கு மற்றும் ஆயத் தீர்வை கமிஷனருக்கு வழங்கும் என்று இந்த மன்றத்தில் நான் எடுத்துக் கூறினேன். அதைத்தான் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களும் இங்கே நினைவுபடுத்தினார்கள். அதுபோலவே கமிஷனருக்கு இந்த அரசு உத்தரவிட்டு இருக்கிறது. அப்படி விலை நிர்ணயம் செய்யும்போது அவர்களோடு ஒத்துழைப்பதற்காக நிதித்துறையிலே இருந்து ஒரு அதிகாரியும், ஆயத் தீர்வைத் துறை துணைக் கமிஷனரும் மற்றும் ஒரு அதிகாரியும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மூன்று அதிகாரிகளும் சேர்ந்து எல்லா மதுபானத் தொழிற்சாலைகளிடமிருந்தும் விவரங்களைக் கேட்டறிந்து விலை நிர்ணயம் செய்தார்கள். அப்படி நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைகள் ஏற்கெனவே நடைமுறையில் இருந்துவரும் விலையை விடக் குறைந்தது. உதாரணமாக மதுபானத் தொழிற்சாலை கடந்த ஆண்டு 1987-88 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட 'பேலன்ஸ் ஷீட்' அதாவது துனியாருடைய மதுபானத் தொழிற்சாலையினுடைய 'பேலன்ஸ் ஷீட்டில்' இதை எல்லாம் அவர்கள் காட்ட மாட்டார்கள். அவர்கள் செய்த மொத்த வியாபாரம்—எவ்வளவு அநியாயம் நடக்கிறது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்—மொத்த வியாபாரம் ஒரு கம்பெனியில், 23.49 கோடி ரூபாய். இதிலே வேரியபிள் காஸ்ட் என்று சொல்லக்கூடிய செலவினங்களைக் கழிக்கிறார்கள். எவ்வளவு? 14.03 கோடி ரூபாயைக் கழிக்கிறார்கள். அந்த 14.03 கோடி ரூபாய் என்பது சரியா இல்லையா என்பது வேறு விவகாரம். அதைக் கழித்த பிறகு மீதம் உள்ளது 9.46 கோடி ரூபாய். அந்த 9.46 கோடி ரூபாயிலே 'ஓவர் ஹெட்' என்ற செலவினங்களை மீண்டும் கழிக்கிறார்கள். அது 5.08 கோடி ரூபாய். அதற்குப் பிறகு நிகர இலாபம் 4.38 கோடி ரூபாய் என்று காட்டுகிறார்கள். அவசரப்பட்டு அப்பாடா என்று பெருமூச்சு விடக் கூடாது. 23 கோடி ரூபாய் டர்ன் ஓவர். அதிலே நிகர இலாபம் என்று காட்டுவது 4.38 கோடி ரூபாய். அத்தோடு நிறுத்தவில்லை அவர்கள். நிகர இலாபத்தில் சேல்ஸ் ப்ரோமோஷனுக்காகச் செலவிட்டது 4.6 கோடி ரூபாய். பாவம் அவர்களுக்கு நஷ்டம் வருகிறது. சேல்ஸ் ப்ரோமோஷனுக்காகச் செலவிட்டதாகக் கணக்கு 4.6 கோடி ரூபாய். சேல்ஸ் ப்ரோமோஷன் எதற்காக? விளம்பரம் செய்வதற்கு. நீங்கள் மறந்து விடக்கூடாது. உற்பத்தியாளர்கள் தனிக் கம்பெனி. அவர்கள் உற்பத்தி செய்து மொத்தமாக டாஸ்மாக் நிறுவனத்திற்கு விற்கிறார்கள். டாஸ்மாக்குக்கு விளம்பரம் செய்து, எங்கள் சரக்குகளை வாங்குங்கள் என்று விளம்பரம் செய்து, 4 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து விளம்பரம் செய்து விற்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனாலும் விளம்பரச் செலவு என்று 4.6 கோடி ரூபாய்;

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 ஏப்ரல் 28]

எங்களுக்குக் கையைப் பிடிக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். 23 கோடி ரூபாய் டர்ன் ஓவரில் அவர்களாகக் காட்டிய நிகர இலாபம் 4 கோடியே 38 இலட்சத்தில் 4 கோடியே 60 இலட்சம் ரூபாய் விளம்பரச் செலவு என்று கணக்கெழுதி காட்டி முடித்து விடுகிறார்கள்.

இதிலே இன்னொரு வேதனை என்னவென்றால் மதுவிலக்கு தமிழ்நாட்டில்—நம்முடைய அருமை நண்பர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய காலத்திலேயே இப்படி ஒரு புதுவிதமான மது விலக்கு—அமல்படுத்தப்பட்டபோது இதற்காக விளம்பரங்கள் செய்யக் கூடாது என்று சட்டமே இருக்கிறது. விளம்பரம் செய்வது சட்டப்படி தவறு என்று இருக்கிறது. ஆனாலும் விளம்பரச் செலவு 4.60 கோடி என்று எழுதப்பட்டு எங்களுக்கு மிச்சமே இல்லை என்று அந்தக் கம்பெனி கணக்குக் காட்டுகிறது. அதைப் போல இன்னொரு கம்பெனி அவர்களுடைய மொத்த முதலீடு அவர்களுடைய கணக்குப்படி 3 கோடி ரூபாய்தான். அவர்களுடைய சென்ற ஆண்டு டர்ன் ஓவர் 17 கோடி ரூபாய்.

அதிலே மொத்த செலவினம் என்று அவர்கள் கணக்குக் காட்டுவது 11.5 கோடி ரூபாய். அவர்களுடைய மொத்த லாபம், அவர்களுடைய பேலன்ஷ்ட் 5.5 கோடி ரூபாய் நிகர லாபம். அவர்களுடைய கடைசி, பூர்த்தி கணக்கு என்ன தெரியுமா, இந்த முழு லாபத்தையும் செல்ஸ் புரோமோஷனுக்காக செலவழித்து விட்டோம், விளம்பரத்திற்காகச் செலவழித்து விட்டோம் என்று அவர்கள் கணக்குக் காட்டுகிறார்கள். நான் இங்கே இருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்கிறேன். அவர்கள் ஏமாற்றுவது எங்களை மாத்திரமல்ல, மத்தியிலே உள்ளவர்களையும் வருமான வரி இலாகாவையும் ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதற்கு, எவ்வளவு பெரிய கொள்ளை நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதற்கு, இதைவிட எடுத்துக்காட்டுகள் தேவையில்லை. இந்த இரண்டு உதாரணங்களே போதும் என்று நான் கருதுகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). அது மாத்திரமல்ல. இன்னும் சில விவரங்கள். இந்த அரசால் விலை நிர்ணயம் செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்ட குழு இந்த விளம்பரச் செலவுகளை ஏற்க மறுத்து விட்டது. அவர்கள் காட்டிய விளம்பரச் செலவுகளையெல்லாம் ஏற்க மறுத்துவிட்டது. அதையெல்லாம் மறுத்துத்தான் நாங்கள் உங்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்வோம் என்று கூறிவிட்டது. அதாவது புதிய விலைகளை நிர்ணயிக்கும்போது, விளம்பரச் செலவுகள் இல்லை என்ற அடிப்படையிலேதான் இப்போது விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது.

அடுத்தது ராயல்ட்டி. ராயல்ட்டி என்றால் மதுபானம் தயாரிப்பவர்கள் பலர் பிரதானமான கம்பெனிகளுடைய டிரேட் மார்க்கை உபயோகிக்கின்றார்கள். தயாரிப்பாளர்கள் உரிய வியாபார ரகசியத்தை இவர்களுக்குச் சொல்லித் தருகிறார்கள். இதற்குத் தயாரிப்பாளர்கள் ராயல்ட்டி கொடுக்கிறார்கள். மதுபானத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள 5 நிறுவனங்

1989 ஏப்ரல் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

களில் 3 நிறுவனங்கள் இந்த ராயல்ட்டி கணக்கை எழுதியிருக்கின்றார்கள். இந்த ராயல்ட்டி தொகை மதுபானங்களுடைய அடிப்படை உற்பத்தி விலையை விட அதிகமாக இருக்கின்றது அவர்கள் காட்டிய கணக்கின்படி. உற்பத்தி விலை ஒரு கேஸ்-க்கு 120 ரூபாய் என்றால், ராயல்ட்டி மாத்திரம் 125 ரூபாயாக இருக்கிறது. இதை நாம் எப்படி ஒத்துக் கொள்ள இயலும்? இந்த ராயல்ட்டி முறைக்கு ஏதாவது விளக்கம் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இது ஏதோ பரம ரகசியமோ அல்லது பிரம்ம ரகசியமோ என்பது போல அதை மறைத்து வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் அதைச் சொல்ல மாட்டோம் என்கின்றார்கள். இப்படியிருந்த 125 ரூபாயை இப்போது விலை நிர்ணயிக்கின்ற கமிஷனரும் அந்தக் குழுவினரும் 25 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இதை எப்படி நிர்ணயித்தார்கள் என்ற விவரத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 'ஸ்பிரிட்' அவர்கள் கோரியது ஒரு கேஸ்-க்கு 96.88 ரூபாய். அதிலே ஆட்சேபணையில்லை. சரி என்று விலை நிர்ணயிக்கின்ற நம்முடைய குழு ஒத்துக் கொண்டு விட்டது. பாட்டிலுக்கு ஒரு கேஸ்-க்கு 42.57 ரூபாய் கேட்டார்கள். நம்முடைய குழு ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. 21.29 ரூபாய் தான் தரமுடியும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதிலே குறைக்கப்பட்டது 21 ரூபாய். மூடி 7.06 ரூபாய் கேட்டார்கள். அதை மறுத்துவிட்டோம். 3.17 தான் அதற்குச் சரியான மதிப்பீடு என்று சொல்லியாகி விட்டது. லேபிள் ஐந்து ரூபாய் என்றார்கள். ஒரு பாட்டிலுக்கு ஒரு லேபிள் ஒட்ட 5 ரூபாய் என்று கணக்குக் காட்டினார்கள். அது மறுக்கப்பட்டு 80 காசு தான் தரமுடியும் என்று கூறப்பட்டாகிவிட்டது. ராயல்ட்டி 125 ரூபாய் கேட்டார்கள். முடியாது என்று மறுக்கப்பட்டு 25 ரூபாய் தான் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே 100 ரூபாய் மிச்சப்படுகிறது. பெட்டிகள் 6.54 காசு கேட்டார்கள். அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. எக்ஸைஸ் லேபிள் 84 காசு. அது ஏற்கப்பட்டிருக்கிறது. வெண்ட் ஃபீ 18 ரூபாய். அது ஏற்கப்பட்டிருக்கிறது. மொத்த வேரியபிள் காஸ்ட் 302 ரூபாய் என்று சொன்னால், அது 172 ரூபாயாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிர்ணய விலை மற்றும் லாபம் 47 ரூபாய் 83 காசு என்று கேட்டார்கள். அந்த நிர்ணய விலையும் லாபமும் 47.83-க்கு சம்மதிக்க இயலாது என்று கூறி 25.78 என்கின்ற அளவுக்குக் குறைக்கப்பட்டு, முன்பு 350 ரூபாயாக ஒரு கேஸ்-க்கு இருந்த விலை இப்போது 198 ரூபாயாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது போலவே, நான் சொன்னது, ஜானக் ஷா பிராந்தி 750 எம்.எல். அதனுடைய ஒரு கேஸ்-னுடைய விலை விவரம். பாலாஜி டிஸ்ட்ரீப்யூட்டர்ஸ். மெக்டோவல் விஸ்கி 750 எம்.எல். அது ஒரு கேஸ்க்கு விலை ஏற்கெனவே 398 ரூபாயாக இருந்தது. நான் சொன்னது போல, ஒவ்வொரு ஐட்டமும் குறைக்கப்பட்டு இப்போது 248 ரூபாய் என்கின்ற அளவுக்கு இந்த விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 ஏப்ரல் 28]

இருக்கிறது. இப்போதுதான் முதன் முதலாக அவர்களுடைய உற்பத்திச் செலவுக் கணக்கை அரசுக்குக் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். 7 ஆண்டுக் காலம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் 300 கோடியிலிருந்து 500 கோடி ரூபாய் வரை அவர்கள் மதுபானம் தயாரித்து அரசுக்கு விற்பனை செய்திருக்கிறார்கள். அடிப்படை விலை நிர்ணயிக்கப்படாமலேயே, உற்பத்திச் செலவுக் கணக்கு என்ன என்பதை அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லாமலேயே இருந்த நிலையை மாற்றி உற்பத்திச் செலவு என்பதை முதன் முதலாக அவர்களைக் கேட்டு அவர்கள் வாயிலாகவே விவரங்களைத் தெரிந்துகொண்டு இப்போது அவர்கள் தயாரித்த பொருட்களுக்கு அரசாங்கம் விலை நிர்ணயம் செய்திருப்பது இந்த அரசின் பெரிய சாதனை என்பதை நான் இங்கே பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (மேசையை தட்டும் ஒலி.)

(பிற்பகல் 1-10).

இதை நான் இந்த மன்றத்திலே முன்பு சொன்னபோது கூட யாரையும் குறை சொல்ல வேண்டும், யாரையும் பழி சொல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் சொல்லவில்லை. அரசுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய வருமானம் ஒரு சிலரால் கொள்ளையடிக்கப் படுகிறது. அது தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு அது அரசினுடைய கஜானாவிற்கு வந்தாக வேண்டுமென்ற கருத்தில்தான் சொல்லப் பட்டது. ஆனால் சிலர்—நான் யார் பெயரையோ சொன்னேன் என்று சொல்லாத ஒன்றைச் சொன்னதாக வைத்துக் கொண்டு—அவர்கள் சொன்னதற்கு அதுதான் பொருள்—அப்படி எல்லாம் வைத்துக் கொண்டு விளம்பரப்படுத்தினார்களேயல்லாமல் நான் யாரையும் குறை சொல்லுவதற்காகச் சொல்லவில்லை. ஆண்டு ஒன்றுக்குக் கிட்டத்தட்ட 130 கோடி ரூபாய் அல்லது 150 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அதிகமாக வருமானம் பெறக்கூடிய சூழ்நிலையை ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த நாங்கள் இந்த அரசின் கஜானாவில் சேர்க்கின்ற அந்தப் பொறுப்பிலிருந்து எப்படி விலக முடியும் என்பதைத் தயவு செய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அவர்கள் இப்போது அதிகமாக சப்ள செய்வதில்லை என்று நேற்றைக்குக்கூட இங்கே பேசியவர்கள் சொன்னார்கள். குறிப்பாக எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் கூட இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே ஓரளவு உண்மையிருக்கிறது. 1988 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரியில் 3 இலட்சத்து 76 ஆயிரத்து 485 கேஸ்கள் 'டாஸ்மாக்'க்கு வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு பிப்ரவரியில் 1 இலட்சத்து 49 ஆயிரத்து 430 கேஸ்கள்தான் வழங்கப்பட்டன. ஏனென்றால் ஆத்திரத்தின் காரணத்தால், கோபத்தின் காரணமாக முறைத்துக் கொண்டால் பயந்து விடுவோம் என்ற மிரட்டலின் காரணமாக

1989 ஏப்ரல் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அவர்கள் வழங்கவில்லை. மார்ச் மாதம், 1988 ஆம் வருடம் 2 இலட்சத்து 97 ஆயிரத்து 255 கேஸ்கள் வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் 1989 மார்ச்சில் 1 இலட்சத்து எண்பத்து ஆறாயிரத்து 550 கேஸ்கள்தான் வழங்கப்பட்டுள்ளன. கடந்த ஆண்டு ஏப்ரலில் 3 இலட்சத்து 22 ஆயிரத்து 640 கேஸ்கள் வழங்கினார்கள். இப்போது நாம் பயந்து போக தயாராக இல்லையென்று தெரிந்த பிறகு ஏப்ரல் மாதத்திற்கு இதுவரையில் 2 லட்சத்து 56 ஆயிரம் கேஸ்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. மீதமுள்ள 99 ஆயிரத்தையும் வழங்குவதாக உறுதியளித்திருக்கிறார்கள். எனவே 3 லட்சத்து 56 ஆயிரம் கேஸ்கள் இந்த மாதம் நிச்சயமாக வரும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே, ஒத்துழைக்க மறுத்து, உற்பத்தியைக் குறைத்து, அரசுக்குச் சங்கடத்தை உண்டாக்கி, அரசை அவதிக்கு ஆளாக்குவோம் என்று கருதுவார்களேயானால் நான் அவர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்வேன், இதை வைத்து ஆகா, ஓகோ என்று சொல்லுகிறவர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்வேன். இது ஒன்றும் அரிசி அல்ல, இது இல்லாவிட்டால் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) மக்கள் பட்டினிக் கிடப்பார்களே என்று கருதுவதற்கு. இப்படி மிரட்டினால் பூரண மதுவிலக்கு வருகிறது என்று திரு. குமரி அனந்தன் கேட்டுக் கொண்டது போல் “சொல்லி விடலாம்” (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவ்வளவுதான். கவர்னர் ஆட்சியில் அவர்கள் மிரட்டினார்கள்.

Mr. SPEAKER : ‘May’ implies ‘may not’ also.

மண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி :: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் ஆட்சியில் அப்படி மிரட்டிப் பார்த்தார்கள். அதன் காரணமாக அப்போது அவர்களுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி ஒரு காம்பிரமைஸ் அவர்களிடத்தில் செய்து கொண்டு அதற்குப் பிறகு அவர்கள் ஒரு வழிக்கு வந்தார்கள். விலையைக் குறைத்தார்கள். அதன் மூலமாகக் குறைந்த அளவுதான் அப்போதிருந்த கவர்னர் ஆட்சியிலே கிடைத்தது. இப்போது, அதுமட்டுமல்லாமல், அவர்கள் என்றைக்காவது இப்படிச் செய்யக்கூடும் என்று எதிர்பார்த்துதான்—இங்கே அதனை வரவேற்று நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கூடப் பேசினார்கள்—நாங்களே இரண்டு பேக்டரிகளைத் தொடங்குகிற முயற்சிகளை இன்றைக்கு மேற்கொண்டிருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்லாமல், அப்படி அந்த பேக்டரியிலே அந்தப் பணிகள் தொடங்குகிற காலக் கட்டத்தில் இடைவெளி 2 மாதம் அல்லது 3 மாதமானாலும் அதற்குள்ளே இடையிலே இவர்கள் ஏதாவது செய்தாலும்கூட வெளி மாநிலங்களிலிருந்து டெண்டர் கோரி, ரேட் கான்ட்ராக்ட் மூலம் பெறலாம் என்று கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே குறிப்பிட்டிருந்தது. எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு. திருநாவுக்கரசு இங்கே பேசும் போது வெளிமாநிலத்திலிருந்து வரவழைத்தால் அவர்களுக்கும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 ஏப்ரல் 28]

உங்களுக்கும் என்ன உறவு என்று பேசுமாட்டார்கள், உன்னுள் இருந்து பெறுவதை விட்டுவிட்டு ஏன் வெளியூரிலிருந்து வாங்கு கிறீர்கள் என்றெல்லாம்—அதற்கு ஒரு மாசு வந்து சேரும் என் பதைப் யோல—அவர் மாசு கற்பிப்பார் என்று சொல்ல மாட்டேன். (சிரிப்பு)—மாசு வந்து சேரும் என்று கவலைப்பட்டுப் பேசினார்கள். நான் அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்வேன். வெளி மாநிலத்திலிருந்து மதுவகை வரவழைக்கப்படுவது என்பது இன்றைக்குத்தான் நாங்கள் அறிவித்திருக்கின்ற காரியம் அல்ல. 1983-84 ஆம் ஆண்டில் அவர் அமைச்சராக இருந்த காலத் திலேயே 4 இலட்சத்து அறுபத்து ஆறாயிரத்து 258 கேஸ்கள் வெளி மாநிலத்திலிருந்து தமிழ்நாட்டுக்கு வரவழைக்கப்பட்டிருக் கின்றன.

ஐ.எம்.எப்.எஸ். 1984-85இல் 5,60,605 கேஸ்கள் வரவழைக் கப்பட்டிருக்கின்றன. 1985-86இல் 51,407 கேஸ்கள் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1986-87இல் 1,34,795 கேஸ்கள் வரவழைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1987-88 இல் 1,02,310 கேஸ்கள் வெளி மாநிலத்திலிருந்து வரவழைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. 1988-89இல் 95,709 கேஸ்கள் வெளி மாநிலத் திலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப்போலவே பீர்கூட 1983-84இல் 5,97,000 கேஸ்கள்; 1984-85இல் 6,46,000 கேஸ்கள், 1985-86இல் 9,72,000 கேஸ்கள், 1986 -87இல் 14,31,000 கேஸ்கள், 1987-88இல் 8,47,000 கேஸ் கள், 1988-89இல் 7,18,500 கேஸ்கள் வரவழைக்கப்பட்டிருக் கின்றன. அதனால், தேவைக்குத்தான் சொல்கிறோமே அல் லாமல், வரவழைத்தே திருவது என்றல்ல. யாரோடும் பேரம் பேசிக்கொண்டல்ல, அதுவும் டெண்டர் விட்டுத்தான். அந்த டெண்டர் மூலமாகத்தான் அது வரவழைக்கப்படும், தேவைப் பட்டால்; இங்கே உள்ளவர்கள் முரண்டு பிடித்தால். அதற்குத் தானே தவிர வேறல்ல. நம்முடைய நண்பர் திரு. உகம்சந்த் அவர்களும் சொன்னார்கள், திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்களும் சொன்னார்கள். நீங்கள் ஆயத்தீர்வையை 1972ஆம் ஆண்டு 25 ரூபாயிலிருந்து 14 ரூபாயாகக் குறைக்கவில்லையா என்று. இந்த ஆயத் தீர்வையில் 2 ரகம் இருக்கிறது. ஆயத் தீர்வை என்பது ரெக்டிபைட் ஸ்பிரிட் உற்பத்தி ஆகி வருகின்ற அந்த இடத்திலேயே கட்டப்படுகிற ஆயத் தீர்வை, அது 8 ரூபாய். அது 1961ஆம் ஆண்டு முதல் இருக்கிறது. ரெக்டிபைட் ஸ்பிரிட் எங் கேயிருந்து வெளியே வந்தாலும் 8 ரூபாய் ஆயத் தீர்வை என்பது 1961ஆம் வருடத்திலே இருந்து இருக்கிறது. தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்பே இருந்தது. அந்த 8 ரூபாயைத்தான் அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் ரத்து செய்தார்கள், ரெட் ராஸ்பக்டிவ் எபக்ட் கொடுத்து என்பது நான் சொன்ன ஒரு தகவல். அதைக் குற்றச்சாட்டு என்றுகூட அல்ல, நான் சொன்ன ஒரு தகவல் அதுமாத்திரமல்ல, நாங்கள் 25 ரூபாயி லிருந்து 14 ரூபாயாகத்தான் குறைத்ததாகச் சொன்னார்கள் 1972ஆம் ஆண்டு அப்போது ரெவின்யூ போர்ட் இருந்தது.

1989 ஏப்ரல் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அரசு ரெவின்யூ போர்டில் எடுக்கின்ற முடிவுகளை அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலை, அந்த அளவுக்கு சுயாட்சி யான அமைப்பு அது. அதுமாத்திரமல்ல, அந்த ரெவின்யூ போர்டில் சேர்மேனாக அப்போது இருந்தவர் திரு. அனந்த பத்மநாபன் அவர்கள். அவரைப் பற்றிப் பலருக்குத் தெரியும். கவர்னரே சொன்னால் கூட அவர் கேட்க மாட்டார். அவர் எடுத்த முடிவுதான். அப்போது புதுவையிலே 9.53; கேரளா விலே 14 ரூபாய்; கர்நாடகாவிலே 17 ரூபாய் என்று இருந்த போது இங்கே இருக்கிற 25 ரூபாயை 14 ரூபாயாகக் குறைக்க ரெவின்யூ போர்ட் அன்றைக்கு ஒரு முடிவு எடுத்தது—அங்கே குறைவாக இருந்த காரணத்தால், அந்த அளவுக்கு இங்கே இருக்க வேண்டுமென்று. ஆனால், இந்த 8 ரூபாயைக் குறைத்தது அப் படியல்ல. ஒரே ஒரு கம்பெனியினுடைய ஒரே ஒரு கடிதம். பைல் வைத்திருக்கிறேன். வேண்டுமானால் காட்டுகிறேன். ஒரு கம்பெனி முதலாளி, மோகன் தொழிற்சாலை என்று கருதுகிறேன், அந்தக் கம்பெனி முதலாளி, அதனுடைய தொடர்புடைய ஒருவர் அன்றைக்கு இருந்த ஆட்சிக்கு ஒரு கடிதம், 8 ரூபாயை ரத்து செய்யுங்கள் என்று எழுதுகிறார். அந்தக் கடிதத்தை வைத்து, உடனே ஆர்டர் போடப்படுகிறது அரசின் சார்பிலே. இந்த வித்தியாசத்தை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். ரெட்ராஸ் பக்டிவ் எபக்ட் கொடுப்பதாகச் சொன்னால் அது தவறு. ரெட் ராஸ்பக்டிவ் எபக்ட் கொடுக்கப்படவில்லை. 1961-லிருந்து இருந்து வந்த அந்த ஆயத் தீர்வை 8 ரூபாயை அப்போது ரத்து செய்ததைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். இப்போது ஏன் உயர்த்தி னீர்கள் என்று கேட்டால், அப்போது கேரளாவிலே 14 ரூபாய், புதுவையிலே 9 ரூபாய், கர்நாடகாவிலே 17 ரூபாயாக இருந்த போது 14 ரூபாயாக இங்கே குறைக்கப்பட்டது. இப்போது “அதர் ஸ்டேட்ஸ்”—மற்ற மாநிலங்களிலே ஆந்திராவிலே 60 ரூபாய்; ஒரிசாவிலே 70 ரூபாய், மராட்டியத்திலே 52 ரூபாய், மேற்கு வங்கத்திலே 82 ரூபாய். அங்கேயெல்லாம் அதிகமாக இருக்கும்போது, இங்கே 25 ரூபாயாக இருப்பானேன் என்பதற் காகத்தான் அந்த 25-ஐ 55 ஆக உயர்த்தி இருக்கிறோம். அத னால்தான் நமக்கு இன்றைய தினம் இவ்வளவு வருவாய் வரு கிறது என்ற விளக்கங்களை நான் இங்கே மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, 177 கோடி ரூபாய்—166 கோடி, அத்துடன் 11 கோடி ரூபாய்—காவல் துறைக்கும் தீ அணைப்புத் துறைக்கும் சேர்த்து 177 கோடி ரூபாய்க்கான மானியத்தை நாம் விவா தித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதிலே நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர் கள் பொதுவான பல கருத்துக்களை மிகச் சிறப்பாக, காவல் துறைக்கும் பொது மக்களுக்கும் இருக்கக்கூடிய தொடர்பு கள் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பது குறித்தும், பொது மக்க ளுடைய வசதி வாய்ப்புகள் எப்படியெல்லாம் காவல் துறையினரால்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 ஏப்ரல் 28]

பெருக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அதற்குத் துணை நிற்க வேண்டுமென்பது குறித்தும், நடைமுறையிலே அவர் ஆங்காங்கு காண்கிற சில நிலவரங்களை எல்லாம் வைத்து அரசுக்குப் பயன்படக்கூடிய வகையில், காவல் துறைக்குப் பயன்படக்கூடிய வகையில் சில நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1-20)

அதைப் போலவே நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்களும், திரு. பொன் விஜயராகவன் அவர்களும், திரு. பூவராகன் அவர்களும் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்களும் மற்றும் பல்வேறு கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், காவல் துறைக்கும் பொது மக்களுக்கும் இருக்க வேண்டிய நல்ல உறவு, தொடர்பு இவைகளைப்பற்றியெல்லாம் இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நேற்றைக்குப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் “எங்களுடைய புரட்சித் தலைவர் காலத்தில்தான் காவல் துறை நன்றாகக் கவனிக்கப்பட்டது” என்று குறிப்பிட்டார். நான் அதை மறுக்கவில்லை. அப்போதும் கவனிக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால், நான் ஒன்றை இந்த அவையிலே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1962ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பே கழகத்தின் கொள்கை விளக்கப் பிரச்சாரத்திற்காக “உதய சூரியன்” என்ற நாடகத்தை நான் நடத்தியபோது அந்த நாடகம் அன்றைக்கிருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியால் தடை செய்யப்பட்டது. அவ்வாறு தடை செய்யப்பட்டதற்கு என்ன காரணம் என்று நான் பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சட்ட சபையிலே வினவக் கூடிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இங்கே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சியின் துணைத் தலைவரான திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் அமர்ந்திருக்கிற இடத்திலேதான் நான் அமர்ந்திருந்தேன். நாவலர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர். அவர் வருவார் அங்கே அமர்ந்திருப்பார். பக்கத்திலே நான் அமர்ந்திருப்பேன். அப்போது நான் இந்த நாடகத்தை ஏன் தடை செய்தீர்கள் என்று அப்போதிருந்த முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலனார் அவர்களைக் கேட்டேன். பெரியவர் பக்தவத்சலனார் அப்போது சொன்னார் “நீங்கள் போலீசுக்கு வக்காலத்து வாங்கி எழுதியிருக்கிறீர்கள். போலீசுக்கும், அரசுக்கும் மோதல் ஏற்படுவதைப்போல் எழுதியிருக்கிறீர்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார். உடனே நான் “அங்கே தடை செய்துவிட்டீர்கள், ஆனால் இங்கே தடை செய்ய முடியாது” என்று அன்றைக்கே காவல் துறை நண்பர்களுக்காகப் பரிந்து பேசி வாதாடி அந்த நாடகத்திலே நான் எழுதிய ஒரு தாலாட்டுப் பாடலை அப்போதே படித்துக்காட்டினேன். அதிகமில்லை—இப்போதே சில பேருக்கு தூக்கம் வருவதைப் பார்க்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி போன்றவர்களுக்கு தூக்கம் வருவதைப் பார்க்கிறேன். தாலாட்டுப் பாடினால் அதிகமாகத் தூங்கிவிடுவார்கள்! (சிரிப்பு) இருந்தாலும் அந்த நான்கு வரிகளை மாத்திரம் சொல்லுகிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

“போலீஸ் வேலைக்கென்று போகின்ற பொங்கப்பனுக்கு புத்திரனாய் வந்துதித்த தரித்திரனே கண்வளராய்! துப்பாக்கி தூக்கிக்கிட்டு போகின்ற பொப்பனிடம் பழம்பாக்கி கேட்டுகிட்டு வருகின்றார் கடன்காரர் காக்கியுடை போட்டுகிட்டு, சேப்பு தொப்பி மாட்டிகிட்டு—

அப்போது சிவப்புத் தொப்பி போடுவது வழக்கம்.

“போகின்ற பொங்கப்பனுக்கு உன்னைப்போல நாலு வந்து பிறந்து விட்டால் காவியுடை வேணுமடா கமண்டலமும் தேவையடா” என்று நான் அப்போதே காவல் துறையினருக்காகக் குரல் கொடுத்தவன். நான் என்றால்—குரல் கொடுத்த கட்சி கழகம்—அண்ணாவின் தம்பிமார்கள்—திருநாவுக்கரசு உட்பட! அது தடை செய்யப்பட்டது. காவல்துறைக்காக வாதாடுகிறேன் என்ற ஒரே ஒரு காரணத்திற்காக அது தடை செய்யப்பட்டது. அந்த நாடகத்தில் வேறு தவறான காட்சிகள் என்ன என்று கேட்ட போது—போலீஸ்காரர் அலுத்துப்போய் வீட்டிற்கு இரவு 12 மணிக்கு வந்து சேருவார். என்ன இருக்கிறது என்று மனைவியைப் பார்த்துக் கேட்பார். ஏதோ பழைய சோறு இருக்கிறது என்று மனைவி சொல்லுவாள். தொட்டுக் கொள்ள ஒன்றுமில்லையா என்று இவன் கேட்பான். நான் இருக்கிறேன் தொட்டுக் கொள் என்று கூறுவாள் மனைவி. அதைச் சாப்பிட்டுவிட்டு படுக்கப் போவார் அந்தப் போலீஸ்காரர். அப்போது கதவு தட்டப்படும். என்ன என்று கேட்பார். “மந்திரி வருகிறார், காவலுக்கு வா” என்று வந்தவர் சொல்லுவார். இப்போதுதான் வந்தேன். அதற்குள் மந்திரி வருகிறானா என்று திட்டிக்கொண்டே அவர் போவார். அதற்காக அந்த நாடகம் தடை செய்யப்பட்டது. அப்படி நாடகம் எழுதி காவல் துறை நண்பருடைய கதாபாத்திரத்தை—அவருடைய கஷ்டங்களைப் படைத்தது மாத்திரமல்ல—நான் பொறுப்புக்கு வந்த உடனே அன்றைக்கு எழுதியதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு அதுவரை அவர்கள் பேசிக் பே ரூ. 80 வாங்கிக் கொண்டிருந்ததை முதல் தடவையாக ரூ. 230 ஆக அன்றைக்கு அதிகப்படுத்திக் கொடுத்தது தி.மு.க. ஆட்சி. இன்றைக்கு ரூ. 500, ரூ. 600 என்று வளர்ந்திருக்கலாம். ஆனால் ரூ. 80 ஆக இருந்தது ஒரே பாய்ச்சலில் ரூ. 230 ஆக ஆக்கப்பட்டது தி.மு.க. ஆட்சியில்தான்.

அதுமாத்திரமல்ல. திரு. கோபாலசாமி ஐயங்கார், ஐ.சி.எஸ்., அவர்களுடைய தலைமையில் 1971ஆம் ஆண்டில் கழக ஆட்சியில் ஒரு போலீஸ் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டு, சிலம்புச் செல்வர் ம.பொ.சி. போன்றவர்களெல்லாம் அந்தக் குழுவில் இடம் பெற்று—அவர்கள் போலீசாருடைய சம்பள உயர்வைப் பற்றி மாத்திரமல்லாமல் இங்கே திரு. பாண்டியன் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல் எப்படி இந்தத் துறை நவீன மயமாக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்துக்களையும், இந்தத் துறை மேலும் நல்ல முறையில் பணியாற்ற, மக்களுடன் தொடர்பு கொள்ள, என்னென்ன காரியங்கள் செய்ய வேண்டும் என்பதையும் அந்த கமிஷன் எடுத்துரைத்தது. அவ்வாறு சொல்லப்பட்டதில் 113

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 ஏப்ரல் 28]

பரிந்துரைகளை அன்றைக்கே தி.மு.க. அரசு நிறைவேற்றியது. நான் இப்போது அறிவிக்கிறேன் “மீண்டும் அதைப் போல ஒரு போலீஸ் கமிஷன் இந்த அரசின் சார்ப்பில் அமைக்கப்படும்” என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்து திருட்டுக்களைக் கண்டுபிடிப்பது, பற்றிச் சொன்னார்கள் அதற்கான கணக்கைச் சொன்னால் 1976 ஆம் ஆண்டு வரையிலே காவல் துறை ஆய்வு செய்து கண்டுபிடித்த திருட்டு வழக்குகள் 70 முதல் 76 சதவீதம். 1977 ஆம் ஆண்டில் அது 50 சதவிகிதமாகக் குறைந்தது. 1978-79-இல் 47 சதவிகிதமாக அது குறைந்தது. கடந்த 25 ஆண்டுகளில் திருட்டுச் சொத்துக்களை அதிகமாகத் திரும்பப் பெற்றது 1975 ஆம் ஆண்டில்தான். அதாவது 65.4 சதவிகிதம். அதற்குப் பிறகு 41லிருந்து 50 சதவிகிதம் வரையில் தான்திருட்டு சொத்துக்கள் திரும்பப் பெறப் பட்டுள்ளன என்ற விவரத்தையும் அவையின் முன்னால் வைக்கின்றேன். குற்றங்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அதுவும் இல்லை. அகில இந்திய அளவில் எடுத்துக்கொண்டால் 1976 ஆம் ஆண்டு அதிகக் குற்றங்கள் நடைபெற்ற மாநிலங்களில் தமிழ்நாடு ஆறாவது இடத்திலே இருந்தது. அதிகக் குற்றங்கள் நடைபெற்ற மாநிலங்களில் இந்தியாவிலே தமிழ்நாடு ஆறாவது இடத்தில் இருந்தது. கடந்த ஆண்டு எடுத்துக்கொண்டால் இது நாலாவது இடத்திற்குப் போய் விட்டது. நாலாவது இடத்திற்குப் போய்விட்டது என்றால் அது பெருமைக்குரியது அல்ல; ஏழாவது இடத்திற்குப் போய் இருந்தால் பெருமைக்குரியது. அதிகக் குற்றங்கள் என்ற அந்த வரிசையிலே ஆறாவதிலிருந்து நாலாவது இடத்திற்கு தமிழ்நாடு போய் விட்டது, கடந்த ஆண்டில்.

கள்ளச்சாராயத்தைப் பற்றி எல்லாம் நம்முடைய திரு. பாலசுப்பிரமணியம் இங்கே விவரங்களைக் கொடுத்தார். கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவது தடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை, அதற்கு யார் யார் உறுதுணையாக இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அரசு மிகக் கடுமையாக எடுத்துக் கூறி வருகிறது. அந்த விவரங்களை எல்லாம் நம்முடைய திரு. திருநாவுக்கரசு சொல்லிவிட்ட காரணத்தால் அந்தப் புள்ளி விவரங்களை எல்லாம் மீண்டும் இங்கே சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால், நடந்து முடிந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், காவல் துறை அதிகாரிகள் மகாநாட்டில் இதைப்பற்றி மிக விரிவாக அங்கே பேசினேன். அதை நம்முடைய திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் கூட சுட்டிக்காட்டினார்கள். கடுமையாக அவர்கள் எச்சரிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். காவல் துறையிலே சில பேர், நான் எல்லோரையும் சொல்ல மாட்டேன், அல்லது பலர்—சிலர் என்பது தவறாக இருக்கலாம், பலர்; எல்லோரும் அல்ல—அந்தப் பலர் இப்போது சாராய சாம்ராஜ்ய அதிபதிகள் ஒருபுறம், போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் மாமூல் மன்னர்கள் ஒருபுறம் என்ற அளவுக்கு அந்த மன்னர்களுடைய தொகை பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. இது உள்ளபடியே புகழ்பெற்ற

1989 ஏப்ரல் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காவல் துறைக்குத் தலைக்குனியை ஏற்படுத்தக்கூடியது; எனவே திருத்திக்கொள்ள வேண்டும். அடிமட்டத்தில் இருக்கின்ற காவல் துறை நண்பர்களிலிருந்து மேல் மட்டத்தில் இருக்கிற காவல் துறை நண்பர்கள் மாவட்ட அளவிலே இருந்தாலும், வேறு அளவிலே இருந்தாலும் அவர்கள் எல்லாம் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் குறிப்பிட்டேன். நேற்றைக்கு திரு. பால சுப்பிரமணியம் பேசும்பொழுது சொன்னார்கள், பூரண மது விலக்குக்கொண்டு வந்தால் இந்தக் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவதே இருக்காது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒன்றாக இல்லை. ஏனென்றால் பூரண மதுவிலக்கு இருந்த அந்தக் காலத்திலேயே 1969 அல்லது 1968 அல்லது 1967-க்கு முன்பே கூட ஒரு இலட்சத்து 90 ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் சாராய வழக்கிலே சிக்கி சிறைச்சாலையில் இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது. எனவே, அந்தக் காலத்திலும் இந்தச் சட்டத்தை மீறுகிற சாராய சாம் ராஜ்யத்தை கள்ளச்சாராய முறையிலே நடத்திக் கொண்டிருக்கிற ஒரு கூட்டம் தமிழ்நாட்டிலே இருந்துகொண்டு தான் இருக்கிறது. அந்தக் கூட்டத்தை ஒழிப்பதற்கு ஆங்காங்கு மக்கள் தான் முனைய வேண்டும். யார் அதிலே ஈடுபட்டாலும் அவர்கள் காட்டிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகின்றேன், இதிலே கட்சி சார்பில்லாத முறையிலே கூட வேறு அரசியல் கூட்டணிகள் எவ்வளவு இருந்தாலும் அந்த அரசியல் கூட்டணிகளிலே வேறுபாடு இருந்தாலும், இந்தக் கூட்டணியிலே வேறுபாடு இல்லாமல் ஆங்காங்கு இந்தக் கூட்டணி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது; கட்சி சார்பற்ற முறையிலே, அதுவும் எனக்குத் தெரியும். எனவே, அந்தந்தக் கட்சிகளின் தலைவர்களும் கூட இதிலே முனைப்பான நடவடிக்கை எடுத்து இந்த அரசுக்கு உதவ வேண்டும். அப்படி எடுக்கும்போது அந்தத் தலைவர்களுக்கு எல்லாவிதமான உதவிகளையும் செய்ய இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏற்கெனவே ஒரு திட்டம் நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சி துணைத் தலைவர் கூட குறிப்பிட்டார், மக்கள் குழுக்களை ஆங்காங்கே அமைக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார். தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஓரத்தநாடு திட்டம் என்கிற ஒரு திட்டம் கடந்த ஆட்சிக் காலத்தில் 1975 ஆம் ஆண்டு வாக்கிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டு மிக வெற்றிகரமாக நடைபெற்றது. யாராவது மரம் ஏறி கள் இறக்கினால், யாராவது சாராயம் காய்ச்ச முற்பட்டால் அவர்களை மக்களே பிடித்து இழுத்து வந்து, பஞ்சாயத்திலே வைத்து அவர்களே தண்டித்து, அந்தத் தண்டனையை அவர்களே ஏற்றுக்கொண்டு, பிறகு தவறு செய்வது இல்லை என்று சத்தியம் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஓரத்தநாடு திட்டம் நல்ல முறையிலே நடைபெற்றது. அதற்குப் பிறகு ஏதோ தொய்வு ஏற்பட்டு, திட்டமே இப்பொழுது அழிந்து ஒழிந்து விட்டது. அதைப்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 ஏப்ரல் 28]

(பிற்பகல் 1-30)

போன்ற ஒரு திட்டத்தைத் தமிழ்நாடு முழுவதும் பரவலாகக் கொண்டு வர முடியுமா என்றும் இந்த அரசு ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

நேற்றைக்குப் பேசிய நம்முடைய அ.தி. மு. க. உறுப்பினர் சின்னசாமி அவர்களும், இன்று காலையிலே பேசிய மு.க. ஸ்டாலினும், நண்பர் பொன், விஜயராகவன் அவர்களும் கூட எடுத்துச் சொன்னார்கள். மதுவிலக்கு வழக்குகளைக் கவனிப்பதற்காகத் தனியான ஒரு அமைப்பு இப்பொழுது இயங்கி வருகிறது. இந்த அமைப்பே தேவையில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். நாங்களும் கூட அப்படித்தான் கருதுகிறோம். எனவே, இது குறித்து நன்கு பரிசீலித்து, விரைவிலே முடிவெடுக்கப்படும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காவலர்களுடைய வசதிகளைப்பற்றி நம்முடைய திரு.பூவராகன் அவர்கள் குறிப்பிட்ட பொழுது, அவர்களுக்கு இலட்சம் இலட்சமாகப் பணம் வருவதாகவும் சொல்கிறோம், அதே நேரத்திலே வசதிகளைப் பற்றியும் பேசுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதிலே கூடச் சிலர்தான் அப்படி வசதி படைத்தவர்கள். பலர் இன்றைக்கும் வாடிக்கொண்டிருப்பவர்கள்தான். அதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை.

அதைப்போலவேதான், திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசும்பொழுதும் அந்த வசதிகளைத் செய்து தர வேண்டும், அவர்களுடைய குடியிருப்புகளையெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நேற்றைக்குப் பேசிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள்கூட காவலர்களுடைய குடியிருப்பு வாரியத்தை நாம் ஒழித்து விட்டோம் என்று ஆதங்கப்பட்டுக்கொண்டார்கள். பல வாரியங்கள் அகற்றப்பட்டு, வாரியங்களுக்கு அதிகாரப் பூர்வமற்ற தலைவர்களை அமைப்பது என்பது நிறுத்தப்பட்டு விட்டு, அந்த வரிசையிலே இந்தக் காவலர் குடியிருப்பு வாரியமும் அகற்றப்பட்டதே தவிர, காவலர் குடியிருப்பு இருக்கிறது. அந்த வாரியம் இல்லாவிட்டாலும்கூட வீட்டு வசதி வாரியத்தின் சார்பாக இந்தத் திட்டம் தொடர்ந்து நடத்தப்படும், இது கைவிடப்பட்டு விடவில்லை. காவலர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை அரசு எப்பொழுதும்போல், பொதுப் பணித் துறையின் மூலம் தொடர்ந்து நடைமுறைப்படுத்தும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காவல் நிலையங்களைப்பற்றி, எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் அவருக்கு ஞாபகப்படுத்துகின்றேன். அவர் ரொம்பக் குறை சொல்லும்பொழுதெல்லாம் எனக்கு ஏற்பட்ட

1989 ஏப்ரல் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஆச்சரியம், நாம் வந்து மூன்று மாதங்கள்தான் ஆகின்றன. அங்கிருந்தபொழுது சொல்ல முடியாதவைகளையெல்லாம் இன்றைக்குச் சொல்லி, தன்னுடைய வேதனையைத் தீர்த்துக் கொள்கிறார் என்றுதான் நான் கருதினேன்.

இதெல்லாம் 1987-88 19-இல் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள். 1987-88ல் 38 இடங்களில் காவல் நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்படும் என்று அன்றைக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. 38 இடங்கள். ஆனால் 19 இடங்களிலே மாத்திரம்தான் காவல் நிலையங்கள் ஏற்படுத்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. மீதம் 19 இடங்களும் விடப்பட்டு விட்டன. மீதமுள்ள 19 இடங்களுக்கு இப்பொழுது இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டிலே பணம் ஒதுக்காவிட்டாலும்கூட, துணை மானியத்திலே அது ஒதுக்கப்படும் என்கின்ற அறிவிப்பை நான் இங்கே உங்களுக்குத் தந்து, அந்த 19-இல் எங்களால் முடிந்த அளவிற்கு இப்பொழுது ஒரு பத்து புதிய காவல் நிலையங்களைக் கீழ்க்கண்ட இடங்களிலே ஏற்படுத்த முடிவு செய்திருக்கிறோம்.

சிதம்பரனார் மாவட்டத்தில் தட்டார் மடம், குமரி மாவட்டத்தில் குருந்தங்கோடு, நெல்லை கட்டபொம்மன் மாவட்டத்தில் கூடங்குளம், காமராஜர் மாவட்டத்தில் கம்மாபட்டி, சிப்காட் காம்ப்ளெக்ஸ், மானாமதுரை. வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் அம்பலூர். திருச்சி மாவட்டத்தில் சிந்தாமணிப் பட்டி. செங்கை-அண்ணா மாவட்டத்தில் காவாங்கரை கிராமம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருவையாறுக்கு அருகிலே உள்ள மருவூர். சேலம் மாவட்டத்தில் முலசி கிராமம்.

மேலும் செங்கை-அண்ணா மாவட்டத்திலே பெரியகுப்பம், குடந்தை பட்டிஸ்வரம் ஆகிய இரண்டு இடங்களில் புறக் காவல் நிலையங்களை ஏற்படுத்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

உத்தரகோசமங்கை, ஆசாரிப்பள்ளம் ஆகிய இரண்டு இடங்களில் உள்ள புறக் காவல் நிலையங்களை முழுக் காவல் நிலையங்களாக உயர்ந்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

அதோடு, சென்னையைச் சுற்றி புறநகர்ப் பகுதியிலே உள்ள —வில்லிவாக்கம், ராஜமங்கலம், விருகம்பாக்கம், திருவான்மியூர், வேளச்சேரி, பரங்கிமலை, மீனம்பாக்கம், கருணாநிதிநகர், ஆதம்பாக்கம் ஆகிய 9 காவல் நிலையங்களை செங்கை—அண்ணா மேற்கு மாவட்ட எல்லையிலேயிருந்து பிரித்து சென்னைப் பெருநகரக் காவல் சரகத்தோடு சேர்ப்பது என அரசு முடிவு எடுத்து உள்ளது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 ஏப்ரல் 28]

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் திருவட்டார் தொகுதியில் குலசேகரத்திலே சர்க்கிள் அலுவலகம். அங்கே காவல் பகுதியிலே மக்கள் தொகை அதிகமாக இருப்பதாலும், மலையோரப் பகுதியாக இருப்பதாலும், சட்டம்—ஒழுங்கு பாதிக்கப்படுகிறது என்றும், ஆகவே அந்தக் காவல் நிலையத்தை ஒரு சர்க்கிள் காவல் நிலையமாக மாற்றி, வண்டி வசதி, கூடுதல் காவலர்கள் நியமிப்பது குறித்து திரு. நடேசன் ஒரு வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்திருந்தார். அது இப்பொழுது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, குலசேகரம் காவல் நிலையம் ஒரு சர்க்கிள் காவல் நிலையமாக ஆக்கப்படும் என்பதையும் இந்த அரசு ஆய்ந்து, நடப்பாண்டில் கதம்பக்கோடு என்ற இடத்திலே காவல் நிலையம் அமைக்கப்படும் என்பதையும், தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தீயணைப்பு நிலையங்கள் பற்றியும் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் விரிவாக இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். ஒன்றை அவருடைய நினைவிற்கு கொண்டு வருகிறேன். 22-7-1986 அன்று கடந்த கால ஆட்சி 21 இடங்களில் தீயணைப்பு நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்படும் என்று அரசாணை பிறப்பித்தது. பிறகு 12-1-1987 அன்று மேலும் எட்டு இடங்களில் தீயணைப்பு நிலையங்கள் திறக்கப்படும் என்று அரசு இன்னொரு ஆணை பிறப்பித்தது. பிறகு 28-10-1987 அன்று பிறப்பிக்கப்பட்ட அரசாணையில் மேலும் 15 இடங்களில் தீயணைப்பு நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. ஆகவே, 48 இடங்கள் அறிவிக்கப்பட்டது. இந்த மூன்றாண்டுகளில். ஆனால் மூன்று இடங்களிலேதான் தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆகவே மீதமுள்ள—நான் ஒன்றும் குறை சொல்லவில்லை—45 இடங்களிலிருந்து 10 இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அங்கே தீயணைப்பு நிலையங்கள் இந்த ஆண்டு ஏற்படுத்தப்படும் என்று அறிவிக்கிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் முதுகுளத்தூர். தர்மபுரி மாவட்டத்தில் பாலக்கோடு, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் சங்கராபுரம், தஞ்சை மாவட்டத்தில் குடவாசல், தரங்கம் பாடி, திண்டுக்கல் காயிதே மில்லத் மாவட்டத்தில் நிலக்கோட்டை, திருச்சி மாவட்டத்தில் புகளூர், நெல்லை கட்டபொம்மன் மாவட்டத்தில் வள்ளியூர், கோவை மாவட்டத்தில் பல்லடம், சேலம் மாவட்டத்தில் கொல்லிமலை.

அதன்னியில் சென்னை மாநகரத்தில்—கேள்வி ஒன்றுக்கு நான் பதில் அளிக்கும்போது சொன்னதையொட்டி—சென்னை மாநகரத்தைப் போல மதுரையிலே, கோவையிலே கமிஷனர்கள் அமைக்கப்படுவார்கள். உறுப்பினர்கள் கேட்டுக்கொண்டதைப் போல இரண்டு துணைக் கமிஷனர்களும் நியமிக்கப்படுவார்கள். மதுரை, கோவை ஆகிய இடங்களில் நியமிக்கப்படவிருக்கிற கமிஷனர்கள் ஐ.ஜி. அந்தஸ்தில் இருப்பார்கள். இந்த நிதியாண்டில் அது நடைமுறைப்படுத்தப்படும் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அண்ணா பிறந்த நாளில் தமிழ்நாடு முதலமைச்சரின் காவல் பதக்கம் கழக ஆட்சியில் 1969-ம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. இந்தத் திட்டம் தொடங்கப்பட்ட ஆண்டிலிருந்து 1975 ஆம் ஆண்டு வரையில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரத்தில் இந்த விழா நடைபெற்றது. ஆனால் 1976-ம் ஆண்டில் 'எமர்ஜென்சி' வந்ததால் இந்த விருது அளிக்கப்படவில்லை. அணிவகுப்பும் நடைபெறவில்லை. 1977-ம் ஆண்டிலிருந்து 1983-ம் ஆண்டு வரையில் ஏழு ஆண்டுகள் தொடர்ந்து இந்த விருதுகள் சென்னை மாநகரில் வழங்கப்பட்டன. 1984-85-ல் மதுரையிலும், 1986-ல் கோவையிலும் இந்த விருது வழங்கப்பட்டது. 1987-ல் விருதுகள் அறிவிக்கப்பட்டும் அணிவகுப்பு நடைபெறவில்லை. 1988-ல் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில் இந்த விருது வழங்கப்பட்டவில்லை. எனவே இந்த 1989 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பரில் நடக்கவிருக்கும் அண்ணா பிறந்தநாளில் தமிழ்நாடு முதலமைச்சரின் காவல் விருதுகள் வழங்கும் விழா ஒரு மாவட்டத் தலைநகரில் மீண்டும் தொடங்கப்படும் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள மொத்தக் காவல் நிலையங்கள் 1,034. தொலைபேசி வசதி செய்யப்பட்டவை 966. 1977-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் தரப்பட்ட அறிக்கையின்படி 756 காவல் நிலையங்களில் தொலைபேசி வசதி செய்து தரப்பட்டது. எனவே 1977-ம் ஆண்டிற்கு பிறகு இந்த 12 ஆண்டுகளில் 210 காவல் நிலையங்களுக்குத் தான் புதிய தொலைபேசி வசதி செய்து தரப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் தொலைபேசி வசதி செய்து தரப்படாமல் உள்ள காவல் நிலையங்கள் 68, புறநகர்க் காவல் நிலையங்கள் 20. எனவே இந்த 88 காவல் நிலையங்களுக்கும் இந்த ஆண்டிலே தொலைபேசி வசதி செய்து தரப்பட்டு, தொலைபேசி வசதி இல்லாத காவல் நிலையங்களே தமிழ் நாட்டிலே இல்லையென்ற நிலை ஏற்படுத்தப்படும் என்று அறிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்கு தொடரா செலவினமாக ரூபாய் இரண்டு லட்சத்து ஏழு ஆயிரத்து ஆறுநூற்று எண்பதும் தொடர் செலவினமாக 11 லட்சத்து 61 ஆயிரத்து 600-ம் ஆகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை கிழக்கு மாவட்டக் காவல்துறை கண்காணிப்பாளர் அலுவலகம் தற்போது நாகப்பட்டினத்தில் வாடகைக் கட்டடத்தில் உள்ளது. நேற்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராசேந்திரன் அவர்கள் பேசுகிறபோது எஸ்.பி.யே அங்கே இல்லை என்றார். எஸ். பி. பதவிக்காக அங்கே ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டு அவருடைய துணைவியார் உடல் நலமின்றி இருக்கிற காரணத்தால் சில நாட்கள் லீவில் இருக்கிறார். விரைவில் அங்கே வந்து பொறுப்பேற்க இருக்கிறார். அந்த மாவட்டக் காவல்துறை கண்காணிப்பாளர் அலுவலகம் தற்போது நாகப்பட்டினத்தில் வாடகைக் கட்டடத்தில் உள்ளது. இந்த கண்காணிப்பாளர்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 ஏப்ரல் 28]

அலுவலகம் கட்ட ஆகும் செலவு 53 லட்சம் ரூபாய் என்று 1987-ல் அரசுக்கு பரிந்துரை செய்யப்பட்டது. இப்போதுள்ள விலை விகிதப்படி 68 லட்சம் ரூபாய் ஆகுமென்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டிலே, இதை கட்டி முடிக்க நிதியாதாரம் இல்லை என்றாலும், இதை எங்கே கட்டுவது என்ற பிரச்சினை எழுந்த போது, நாகப்பட்டினம் என்றால் அந்தப் பகுதியில் ஒரு ஓரத் திற்கு அது போய் விடுகிறது. எனவே நடுப்பகுதியாக இருக்கிற திருவாரூரில் கட்டலாமா என்கிற ஒரு யோசனை இருக்கிறது. எனவே நாகையா, திருவாரூரா என்பது விரைவிலே முடிவு எடுத்து அறிவிக்கப்படும். ஆகவே இரண்டு ஊரிலே ஒரு ஊரில் நிச்சயமாக கட்டப்படும்.

(மூற்பகல் 1-40)

அடுத்தது, மிக மூக்கியமான பல்லாண்டுகால கோரிக்கை, தங்களுடைய கோரிக்கைகளுக்காக திரு. ரமணி அவர்கள் கூட சொன்னார்கள்—தங்களுடைய கோரிக்கைகளுக்காகப் போராட்டத் திலே ஈடுபட்ட போலீஸ்காரர்கள், அதிகாரிகள் கடந்த கால ஆட்சியிலே நடவடிக்கைக்கு உள்ளானார்கள். இதன்காரணமாக வழக்கு மன்றத்திற்கும் சென்று இருக்கிறார்கள். கடந்த கால அரசு அவர்கள் மீது எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் ரத்து செய்யப்படும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) எனவே அவர்கள் வழக்கைத் திரும்பப் பெற்று, பணிகளிலே சேரலாம் என்று அழைப்பு விடுக்கிறேன்.

இன்னொன்று இந்த ஒலி பெருக்கி, பெட்டி ஒலிபெருக்கி தான் வைக்கவேண்டும் என்று ஒலி பெருக்கிச் சங்கத்தார்—பலருக்கு பல தொல்லைகளைத் தருகிற அளவிலே சட்டம் இருக்கிறது—பலர் எனக்கு மனுக்களை அனுப்பினார்கள். அவர்களின் சார்பாக திரு. கோவை ராமநாதன் அவர்கள் கூட நேற்று என்னிடத்திலே விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள். எனவே அதைப்பற்றி இந்த அரசு ஆலோசித்து, கூம்பு வடிவம் உள்ள ஹாரன்களைப் பொதுக்கூட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்றும், மண்டபங்களிலே நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள், திருமண விழாக்கள் போன்றவைகளுக்கு மாத்திரம் அந்தத் தடை இருக்கலாம், அங்கே பெட்டி ஹாரன்தான் வைக்கவேண்டும் என்றும் இப்போது முடிவு எடுக்கப்பட்டு, பொதுக்கூட்டங்களிலே இந்தக் கூம்பு வடிவ ஹாரன்களை உபயோகிக்கின்ற தடை ரத்து செய்யப்படுகிறது என்று அறிவிக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

இன்னொன்று, இந்த அவை முழுவதுமே எழுப்பிய கோரிக்கை ஹெல்மெட்டைப் பற்றியது. ஸ்கூட்டரிலே பயணம் செய்வோர் கட்டாயமாக ஹெல்மெட்டை அணியவேண்டும் என்று தடை

1989 ஏப்ரல் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இருக்கிறது. இந்த உத்தரையை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று நாளுக்குநாள் ஏராளமாக முறையீடுகள் இந்த அரசுக்கு வந்து கொண்டு இருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையிலே கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஒரேமுகமாக இந்தக் கருத்தை எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். இதற்கென அமைக்கப்பட்டுள்ள குழுவிலே உள்ள டாக்டர் ராமமூர்த்தி டாக்டர் மோசஸ், டாக்டர் வேணுகோபால் அவர்களோடு காலையிலே நான் தொடர்பு கொண்டு, அவர்களோடு பேசி, அவர்களுடைய அனுமதியைப் பெற்று இதனை அறிவிக்கிறேன். இனிமேல் ஹெல்மெட்டை அணியாதவர்கள் மீது போலிசார் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கமாட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு ஓய். வெங்கடேஸ்வர் தீட்சிதர் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்றைய தினத்திலேயிருந்து இதற்கு என்று போராட்டம் இருந்தது, இங்கே, மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்கு எல்லோரும் சேர்ந்து யுனானிமஸ்—ஆக நன்றியைத் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஆனால் இதிலே தலைவராக இருக்கிற டாக்டர் ராமமூர்த்தி சொன்னார்; ஒன்று சொல்லி விடுங்கள், உயிர்ப் பாதுகாப்பு வேண்டுமானால், ஹெல்மெட் அணியவேண்டும். அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை என்றால் அதை அவர்கள் அணியாமல் இருக்கலாம் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் கவனத்திலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் ஹெல்மெட் அணிய விரும்பாதவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனவே அந்தத் தடை நீக்கப்பட்டுவிட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று பல ஆண்டுக்காலமாகக் காவலர்கள் சந்தேக கேஸ்கள் போடுவது என்பது தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனால் பல நிரபராதிகள் அவதிக்கு ஆளாவது இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்ததின் பேரில், இனி சந்தேக கேஸ்கள் போடுவது என்பது அடியோடு ரத்து செய்யப்படுகிறது. என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

தமிழகம் எங்கும் இன்ஸ்பெக்டர்கள், சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், தலமைக்காவலர்கள் காவலர்கள் ஆகியவர்களுடைய இல்லங்கள் 27,469 இல்லங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுடைய இல்லங்களிலே மின் விசிறி இதுவரையில் தரப்படவில்லை. நாங்களும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 ஏப்ரல் 28]

கட்டிக் கொடுத்தோம். அவர்களும் கட்டிக் கொடுத்தார்கள். இருந்தாலும் கூட அந்த 27,469 இல்லங்களில் ஒரு ஃபேன், மின் விசிறி கூட இல்லாமல் இருக்கின்றது. இதை ஒரு இரண்டு ஆண்டுத் திட்டமாக எடுத்துக்கொண்டு, இந்த ஆண்டிலே ஒரு பகுதியும், அடுத்த ஆண்டிலே ஒரு பகுதியுமாக இந்த 27,469 இல்லங்களுக்கும் மின் விசிறிகள் அமைத்துத் தரப்படும் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

ஜீப்புகள் வழங்குவதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டிலே மொத்தம் உள்ள காவல் கோட்டங்கள் 108. ஒரு காவல் கோட்டத்திற்கு ஒரு ஜீப் அளிக்கவேண்டும் என்பது அரசின் விருப்பம். இதுவரையில் ஜீப் அளிக்கப்பட்ட கோட்டங்கள் 95. இன்னும் ஜீப் வழங்கப்படவேண்டிய கோட்டங்கள் 13 தான். ஒரு ஜீப்பின் விலை 1 லட்சத்து 31 ஆயிரம் ரூபாய், 13 காவல் கோட்டங்களுக்கு ஜீப் வழங்க மொத்தச் செலவு 18 லட்சம் ரூபாய். இதுவரையில் ஜீப் வழங்கப்படாத காவல் கோட்டங்கள் வேலூர், சேலம் புறநகர், ஈரோடு டவுன், ஊட்டி, நாகப்பட்டினம், திருச்சி, கோவை ஊரகம், இருப்புப்பாதைக் காவல், திருச்சி, அடையாறு, மைலாப்பூர், தியாகராய நகர், அண்ணா நகர், டிராபிக் இன்வெஸ்டிகேஷன், சென்னை, இவற்றில் சென்னையிலே உள்ள அடையாறு, மைலாப்பூர் தியாகராய நகர் அண்ணா நகர், டிராபிக் இன்வெஸ்டிகேஷன் ஆகிய 5 இடங்கள் தவிர, மற்ற 8 இடங்களுக்கும் இந்த ஆண்டே ஒரு கோட்டத்திற்கு ஒரு ஜீப் வீதம் வழங்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

அரசு ஊழியர்கள் பணியில் இருக்கும்போது இறக்க நேரிட்டால் அவர்களுடைய வாரிசுதாரர்களுக்குக் கருணை அடிப்படையிலே இளநிலை உதவியாளராகவோ, அலுவலக உதவியாளராகவோ நியமனம் செய்யலாம் என்ற அரசு ஆணை 15-2-1972-ல் கழக ஆட்சியில் வெளியிடப்பட்டது.

ஆனால் காவல்துறையில் போதுமான இளநிலை உதவியாளர்கள் அல்லது அலுவலக உதவியாளர்கள் பணி இடங்கள் காலி இல்லாததால் கிட்டத்தட்ட 200 பேர் கருணையின் அடிப்படையில் வேலை பெறக் காத்திருப்போர் பட்டியலில் இருக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கக்கூடிய அரசு ஆணையின்படி கல்வித் தகுதி மற்ற உடல் தகுதி பெற்றிருந்தால்கூட, அவர்களைக் காவலர் பணிக்கோ அல்லது உதவி ஆய்வாளர் பணிக்கோ அமர்த்த இயலாத நிலை உள்ளது. இந்த நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு, கல்வித் தகுதி மற்றும் உடல் தகுதி உள்ளோருக்குகாவல்துறையில் அவர்களுடைய தகுதிக்கேற்ப காவலர்களாகவோ அல்லது உதவி ஆய்வாளர்களாகவோ, கருணை அடிப்படையில் பணியில் நியமிக்கலாம் என்று இந்த அரசு ஆணை வழங்க இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காவல் துறையினருடைய உணவுப்படி மற்றும் மற்ற சம்பளங்கள் குறித்தும் திரு. ரமணி அவர்கள் நேற்றையதினம் இங்கே விரிவாகப் பேசினார்கள். விரைவிலே வர இருக்கின்ற ஊதியக் குழுவினுடைய பரிந்துரைக்குப் பிறகு இதுபற்றி யோசிக்கப்படும் என்று நான் அவர்களுக்கு இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தென்னரசு அவர்கள் பேசும்போது தமிழ்நாடு சிறப்புக்காவல் அணி ஒன்றை உருந்தூர்பேட்டையில் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இப்போது இப்படிப்பட்ட சிறப்புக் காவல் அணி தமிழகத்திலே 9 இடங்களிலே அமைக்கப்பட உள்ளது. அதிலே ஒரு சிறப்புக் காவல் அணியை உருந்தூர்பேட்டையில் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இராமநாதபுரம் டி.ஐ.ஜி. அலுவலகத்தை மாவட்டத்தின் மத்தியப் பகுதிக்கு மாற்றவேண்டுமென்று தென்னரசு அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதை விருதுநகரில் அமைக்கவேண்டுமென்று நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. பெ. சீனிவாசன் மற்றும் திரு. சொக்கர் அவர்களும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். மெஜாரிட்டியாக அவர்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால் விருதுநகரில் டி.ஐ.ஜி. அலுவலகம் அமைக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து வரதட்சிணை தடைச் சட்டத்தைப் பற்றி நேற்றையதினம் திரு. ரமணி அவர்கள் மிக உருக்கத்தோடு பேசி, அதன் காரணமாக எத்தனை பெண்கள் இறந்திருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கையும் சொன்னார்கள். என்னிடத்திலுள்ள அந்தக் கணக்கின்படி பார்த்தால்கூட, 1986-ல் 63 வழக்குகள். வரதட்சிணைக் கொடுமையால் இறந்துபோனவர்களுடைய வழக்கு 1986லே பதிவு செய்யப்பட்டது 63 வழக்குகள். தண்டனை அளிக்கப்பட்டவை 12. விடுதலை செய்யப்பட்டவை 19. நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ளவை. 28. இப்படி மொத்தமாகப் பார்த்தால் 1986, 87, 88 ஆகிய மூன்று வருடங்களில் மொத்தம் பதிவு செய்யப்பட்டவை 234 வழக்குகள். தண்டனை அளிக்கப்பட்டவை மொத்தம் 17 தான். விடுதலை செய்யப்பட்டவை 32. நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் இருப்பவை 116. புலன் ஆய்வு விசாரணையில் இருப்பவை 58 உண்மைக்கு புறம்பானவை என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது 6 விரைவிலே இந்த வழக்குகளை எல்லாம் முடிக்கவேண்டுமென்று காவல் துறையினர் கேட்டுக்கொள்ளப் படுவார்கள் என்ற உறுதியை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்..

அதுமாத்திரமல்ல. இந்த வரதட்சிணைக் கொடுமையை ஒரு நீண்டகாலத் திட்டமாக ஒழிப்பதற்குத்தான் பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை வேண்டும் என்கின்ற ஒரு சட்டத்தை இந்தக் கூட்டத்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 ஏப்ரல் 28]

தொடரிலே இந்த அவையிலே கொண்டு வர இருக்கின்றோம். எனவே ஒரு நீண்டகாலத் திட்டமாக அந்தச் சட்டம் இங்கே நிறைவேற்ற இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மிக நன்றாகவே அறிவார்கள்.

மேலும் பல விவரங்களை எல்லாம், எத்தனை பெண்கள் என்று, அவர்களின் பெயர்களை எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மீரா, திரிபுரசுந்தரி, கோவை நகரிலே ஷோபா, திருவொற்றியூரிலே கிருஷ்ணவேணி ஜலஜா என்று பெயர்களை எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதேபோன்று பாப்பாஉமாநாத் அவர்களும் திருவொற்றியூரிலே ராணியம்மாள் மகள் ஷோபா, திருச்சி சீனிவாச நகரில் மா. முத்து என்பவருடைய மகள் பானுமதி, இவர்கள் எல்லாம் வரதட்சிணைக் கொடுமையால் இறந்திருப்பதைப்பற்றி எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுபற்றியெல்லாம் கவனிக்கப்படும் என்ற உறுதியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் நேற்று பேசும்போது சொன்னார்கள். சென்னை நகரத்திலே பல சீட்டுக் கம்பெனிகள் பொது மக்களிடமிருந்து பணம் வசூல் செய்து சீட்டு நடத்தி, காலக்கெடு முடிந்தவுடன் உரியவர்களுக்குப் பணத்தைத் திரும்பச் செலுத்தாமல் ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி பெற்ற பணத்தை திரும்பச் செலுத்தாமல் ஏமாற்றுபவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதிலே ஓரியண்டல் ஃபைனான்ஸ், சென்னை, 6 ரூ. 92 லட்சம் கையாடல் செய்திருக்கிறார்கள், ஜயசக்தி ஃபைனான்ஸ், சென்னை-17 ரூ. 22 லட்சம் கையாடல் செய்திருக்கிறார்கள். தனலட்சுமி ஃபைனான்ஸ் அரும்பாக்கம் ரூ. 5 லட்சம் கையாடல் செய்திருக்கிறார்கள். சுவாதி சிட் ஃபன்ட்ஸ், சென்னை 34, ரூ. 42 லட்சம் கையாடல்; சக்தி பாரத் ஃபைனான்ஸ், சென்னை, லட்சம் கையாடல்; தமிழ்நாடு ஃபைனான்ஸ், சென்னை 2, ரூ. 3 லட்சம் கையாடல் ரூ. 2 இப்படி ரூ. 128 லட்சம் கையாடல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னொரு பட்டியலில் சுகேசன் ஃபைனான்ஸ், சென்னை-1 ரூ. 18 லட்சம் கையாடல்; சமாரியா ஃபைனான்ஸ், சென்னை-4, ரூ. 13 லட்சம் கையாடல்; சூர்யோதயா ஃபைனான்ஸ், சென்னை 35 ரூ. 1 லட்சம் கையாடல்;

திரு. பாலசுப்பிரமணியம், நேற்று இன்னொரு நபரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பெயரைச் சொல்லவில்லை. (குறுக்கீடு) சுதர்சன் என்கின்ற ஒரு நபருடைய பெயரைக் குறிப்பிட்டு, விவரம் தந்திருக்கிறார்கள். இதுகுறித்து நடவடிக்கைகளை நிச்சயமாக இந்த அரசு எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்தக் காவல் துறை மானியத்தின்மீதும் ஆயத்தீர்

[1989 ஏப்ரல் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வைத்துறை மானியத்தின் மீதும் மற்றும் தீயணைப்புத் துறை மானியத்தின்மீதும் நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துரைத்த அனைவருக்கும் நன்றியினைத் தெரிவித்து, தந்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அமர்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

(பிற்பகல் 1-50)

திரு. கே. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, நமது முதல்வர் அவர்கள் பல நல்ல அறிவிப்புகளை எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு விஷயம் நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புவது, போராட்ட காலத்தில் பழி வாங்கும் வகையில் பல போலீசாரும் அதிகாரிகளும் நீக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் திரும்ப வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் என்று அரசு அவர்களுக்கு அழைப்புக் கொடுத்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அவர்களுக்குப் போலீசாருடைய அசோசியேஷன் ஏற்படுத்தி நடத்துவதற்கு அரசு என்ன நிலையை எடுத்துக் கொள்ள இருக்கிறது என்பதை அறிந்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நான் அப்போதே சொன்னேன். போலீசாருக்காக முதல் குரல் கொடுத்தவன் என்று. நானே சங்கத்தின் தலைவனாக இருந்து அதை நடத்திக் கொண்டிருப்பேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிற நேரத்தில் இங்கே சந்தேக கேஸ்களிலே வழக்குகளே போடப்படாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், அது வரவேற்கத்தக்கது. ஏற்கெனவே நிலுவையில் உள்ள அந்த வழக்குகளை வரபஸ் பெற அரசு முயலுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதற்கும் ரெட்டர்ஸ் பெக்டிவ் எபெக்ட் உண்டு. (சிரிப்பு)

திரு. அ. இராமான்கன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறைப் போராட்டத்திலே, அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியில் ஈடுபட்டபோது அவர்களுடைய வழக்குகள் வரபஸ் பெறப்பட்டு திரும்பவும் அவர்களை வேலைக்கு இந்த அரசு அனுமதிக்கும் என்று முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே அகில இந்திய அண்ணா தி. மு. க. ஆட்சியின்போது தி.மு. கழகத்தினர் மீது அரசியல் நோக்கத்தோடும் பழி வாங்கும் நோக்கத்தோடும் பல பொய் வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்